

COLÒNIES ELS

1r torn: del dg 2 al dg 16 de juliol de 2006

Petit

Príncep

M
I
N
A
I
R
O
N
S

C
A
N
T
A
I
R
E
S

A. C. N E R E T

Elogi del viure,

Estima el teu ofici, la teva vocació, la teva estrella, allò pel que serveixes, allò en què realment ets un entre els homes, esforça't en el teu quefer com si de cada detall que penses, de cada paraula que dius, de cada peça que poses, de cada cop de martell que dones, en depengués la salvació de la humanitat. Perquè en depèn, creu-me. Si oblidant-te de tu mateix fas tot el que pots en el teu treball, fas més que un emperador que regeix automàticament els seus estats; fas més que el qui inventa teories universals només per satisfer la seva vanitat, fas més que el polític, que l'agitador, que el que governa. Pots desdenyar tot això i l'adobament del món. EL món s'adobaria bé tot sol, només que cadascú fes el seu deure amb amor, a casa seva.

Joan Maragall i Gorina

P.S.- hi ha economistes, que potser els hauria valgut la pena no ficar-se en política i dedicar-se exclusivament a això, l'economia.

Aquest poema ha estat escrit al web de l'A. C. Neret el dilluns 18 de setembre a la tarda i el reproduïm en aquesta pàgina pel seu interès.

POÈTIC

Un cop acabades les colònies és el moment de fer-ne balanç i d'evocar aquells moments dolços que han enfortit el nostre esperit i que han contribuït a fer-nos créixer en el respecte i la tolerància. Enguany, a la Farga de Queralbs, el comportament dels "minairons" ha estat extraordinari i, en conseqüència, l'ambient assolit, meravellós i inoblidable.

Moltes persones no entenen per què hi som tant feliços a les colònies, ni tampoc comprenen la nostra tristor quan aquestes s'acaben. Però, és tant fàcil d'entendre-ho...

Els participants: nois, noies, monitors i monitores... hi conviuen amb espontaneïtat, es professen afecte i es manifesten senzills i proclius a la participació. Sempre, és clar, a partir de l'autoexigència i de la disciplina que comporta la convivència entre diferents persones. Arran d'aquesta realitat s'estableixen, fàcilment, complicitats entre els uns i els altres: petits, grans, adults... L'afecte és palès tothora i la il·lusió activa tots aquells mecanismes que fan possible una convivència harmònica i equilibrada.

I allò que podia semblar difícil es torna fàcil i assequible. I la majoria dels participants, dia rera dia, només pensen en les properes colònies. Tant és així que, durant tot l'any, no paren de comptar quants dies falten per a repetir i millorar, si s'escau, l'experiència del darrer estiu.

Felic aquell que té coses per retrobar... (Elio Vittorini)

Volem aprofitar aquestes línies per donar la benvinguda a les mares i als pares a les colònies, doncs, un mitjà virtual com ho és Internet i el nostre web han fet possible, aquest estiu, un apropament i una interacció digna d'esment. Potser arran de certa improvisació, progressivament, n'hem fet un ús que obre múltiples possibilitats de cara a properes edicions com ho podria ser, entre d'altres, una revista virtual on hi participés tothom.

Tanmateix, els mitjans tecnològics no haurien d'arraconar mai la tradicional revista que, cada any, us fem arribar cap a inicis de la tardor. És aquesta una eina fantàstica que permet, de manera ordenada, evocar aquells moments inoblidables de les colònies, gaudir de les il·lustracions de molts dels minairons, intercanviar correspondència gràcies al recull d'adreces, etc.

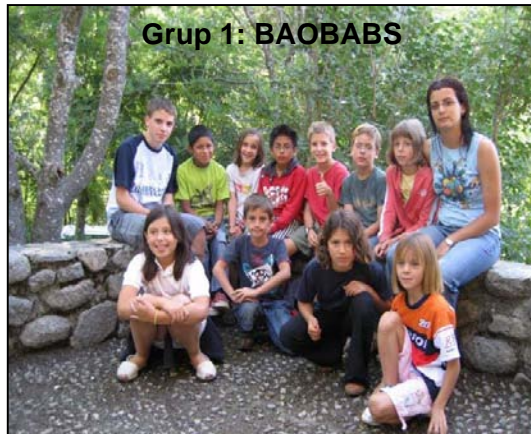
En aquesta edició que s'acaba, el món dels contes, de la fantasia, de l'imaginari... ha estat el protagonista i, un cop més, s'ha palesat l'acceptació i la màgia dels relats orals. Els nois i les noies agraeixen i es tornen bojós pels contes i per les històries narrades en qualsevol moment, sobretot, a l'hora d'anar a dormir. I ens preguntem, des d'aquesta redacció, si les mares i els pares us heu aturat a reflexionar-hi i si, realment, aprofiteu prou aquest recurs que ja existia fa segles i que estem palesant que encara és plenament actual, si més no a les colònies.

TEMPS FUGAC

*El qui vol acusar el temps, que tan llestament es fon,
ha d'acusar-se ell mateix, que no l'usa llestament.*

(Friedrich Von Logau)

HI HAVIA UNA VEGADA UNS MINAIRONS...

Grup 1: BAOBABS

Grup 2: ELS ESCRITORS

Grup 3: TINTINAIRES

Grup 4: OBÈLIX

**Grup 5: ELS DOFINS DE LA
CATAPULTA**

**Grup 6: BARRUFETS
MANDROSOS**

Grup 7: MINAIRONS CANTAIRE

Grup d'ADOLESCENTS

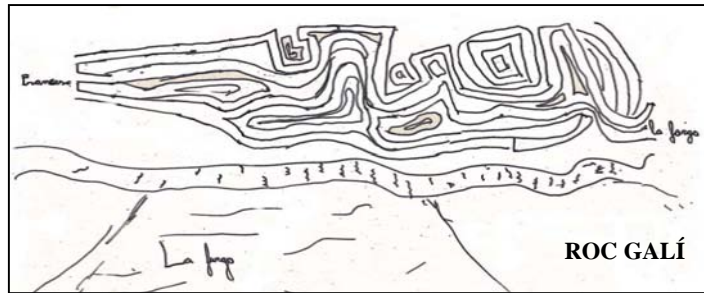
(Joan Bellmunt)

... Ves FEnt camí, sense pressa però amb fermesa, pas a pas, i procura a cada petjada deixar el món millor per a demà...

AIXÍ COMENÇA AQUESTA HISTÒRIA

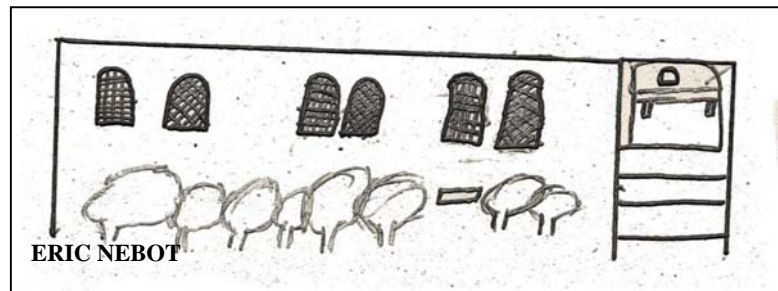
Crònica a càrrec del grup 4: OBÈLIX* alguns "adoles"

En **ROC GALÍ** comenta: *Ahir vam decidir els noms dels grups i els vam presentar a la nit fent teatre. Els altres nens feien de públic i havien d'endevinar el nostre nom. Tothom ho va fer molt bé. Nosaltres ens vam posar Obèlix i jo era un romà.*

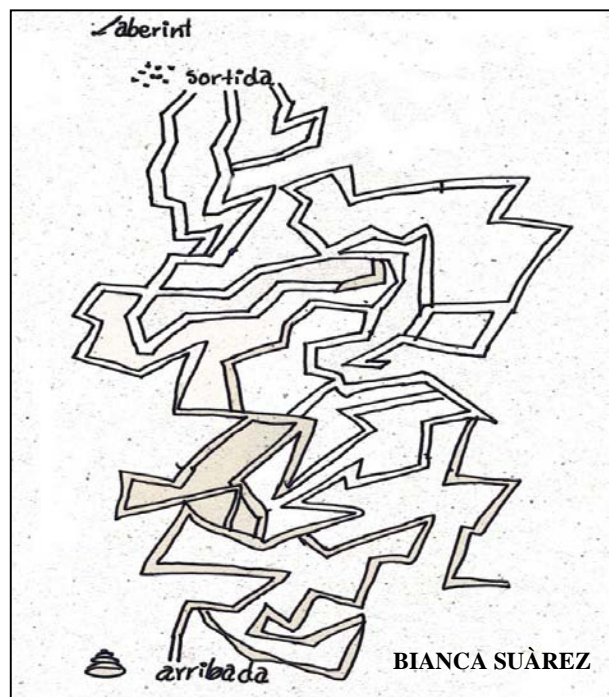
La **JÚLIA GALLIFA** continua: *Vam arribar a la Farga després d'un llarg camí en autocar. Tots ja teníem ganes d'arribar i de dinar. En acabat de menjar ens vam distribuir per habitacions i també vam aprofitar per desar les nostres coses. Més tard va sonar la campana i ens vam reunir tots al menjador i ens van dir els grups de tutoria. Cada grup va anar amb el seu monitor a un lloc diferent de la Farga i vam estar parlant, escoltant normes, decidint el nom del grup i preparant la representació de la vetllada. A la nit, en acabar la vetllada que va ser molt maca van aparèixer uns personatges: el monsieur Pierre i el Petit Príncep que ens van anunciar la propera aparició d'una màquina fantàstica i que ens van convidar a anar a dormir.*

L'**ERIC NEBOT** expressa així les seves vivències: *A la nit vam fer una vetllada molt divertida i vam acabar molt tard. Va ser un dia cansat degut al viatge i als nervis. La intervenció del Pierre i el Petit Príncep va ser molt original.*

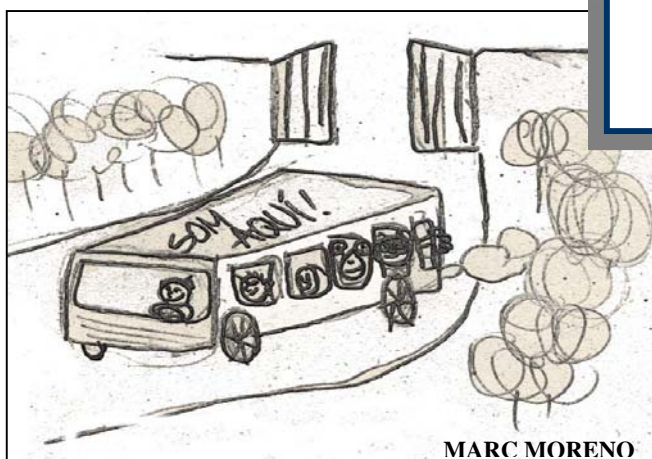
La **CARLA ROBERT** explica així els principals esdeveniments del primer dia: *Alguns vam arribar en cotxe particular i d'altres en autocar. Quan ens vam distribuir per habitacions vam endreçar la roba i estris personals. També vam fer els llits, és clar, després d'escollir on dormiríem. A la vetllada vam cantar molt i ens vam divertir força. No ens va costar gens dormir aquella nit.*

És el torn de l'**ANNA PLANAS**: *Només arribar a la Farga ens vam trobar amb els amics de fora molt il·lusionats. Tindríem quinze dies, a partir d'aleshores, per a tornar a conèixer i a passar-ho molt bé. Tot indicava un bon començament de les colònies.*

JA SOM AQUÍ

LA FARGA TORNA ALS NOSTRES CORS...

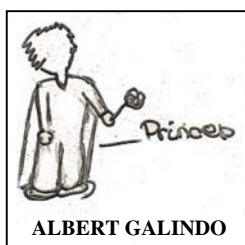
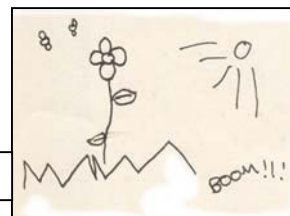

MARC MORENO

7 DIFERÈNCIES

ANNA PLANAS

ALBERT GALINDO

L'**ALBERT GALINDO** hi afegeix: *La vetllada la vam fer a la capella i ens ho vam passar molt bé! Van venir dos personatges ben estranys i estrafolaris: monsieur Pierre Croissant i en Petit Príncep que ens van començar a explicar coses amb accent francès. Vam riure molt escoltant-los i amb aquelles disfresses. Quan vam anar a dormir ja demanàvem als monitors que ens expliquessin contes i rondalles. Què divertit!!! Ens van anunciar la propera aparició d'una estranya màquina...*

MANEL SIMÓN

La **LORENA AGUILÀ** comenta: *Ahir tots estàvem molt nerviosos a casa meua, i és que nosaltres marxàvem i els pares es quedaven a casa... Ja a la Farga vam agafar l'equipatge i el vam dur a les nostres respectives habitacions. A la nit, després de la gran vetllada, els del nivell A se'n van anar a dormir. Nosaltres, els adolescents, vam anar al nostre propi cau i vam continuar cantant i jugant una bona estona més.*

Hi afegeix l'**ADRIÀ DE PABLO**: *Era el segon any que anava a aquestes colònies i estava tant nerviós com la primera vegada. Aquestes colònies van bé per a desconnectar i oblidar-se dels pares durant uns dies. Enguany toca el món dels contes i, en especial, el Petit Príncep, un conte d'Antoine de Saint-Exupéry, famós per ser un conte infantil però al mateix temps de l'agrat de la gent gran.*

Escriu en **MANEL PARRA**: *tot un any esperant aquest moment! Estava ja comptant les hores, minuts i segons que faltaven per oblidar els pares però també per tornar amb els companys que ja feia un any que no veia... Després de sopar vam fer la gran vetllada del primer dia: cantar, aplaudir i descobrir quin és el nom dels altres grups. Bé! Va ser el primer dia de quinze i esperem que aquesta sensació puguem gaudir-la al màxim i intensament.*

Ho reforça l'amic **DAVID AGUSTÍ**: *Vaig arribar a dos quarts de tres, just en el moment que les campanes repicaven i anunciaven que havíem d'anar a dinar.*

ESPERÀVEM LES COLÒNIES AMB DELIT

Després de dinar els adolescents ens en va manar a la nostra llar on vam fer una petita assemblea amb la **Laia** i la **Rosa**. Com sempre, vam començar amb ganes i il·lusió...

Finalment, la **SHEILA GÓMEZ** clou aquesta crònica: *Després d'un any ja som aquí de nou! De camí, a dins de l'autocar, pensava en les magnífiques experiències que havíem de reviure durant aquests dies. Meditava, entre d'altres, que semblava mentida poder tornar a veure a tothom. Amb tots aquests i d'altres pensaments, després de més de dues hores de viatge, vam arribar a la Farga de Queralbs, contents i amb moltes ganes.*

Finalment, un altre adolescent, l'amic **ARNAU REVENTÓS** detalla: *A la nit vam fer representacions perquè tothom presentés el seu grup a la resta de la Colònia. Quan els petits van anar a dormir, els adolescents vam fer la nostra primera vetllada bis on vam fer jocs molt divertits com ara el joc de les pistoles que servia per a conèixer-nos millor, i el joc de la manta que serveix per passar una bona estona amb els nous.*

I així, amics lectors, clou el reportatge del primer dia de colònies del primer torn d'aquest estiu. Esperem que us tinguem ben entretinguts en les properes cròniques.

Aquella nit, els minairons vam dormir bé i tranquils!

ENS BANYEM AL RIU FRESER

Crònica a càrrec del grup 3: **TINTINAIRES** * alguns "adoles"

Comença el diari la **BERTA NUET**: *El dilluns vam fer un joc de nit on els adoles havien amagat una llanterna encesa i els nens i nenes del nivell A havíem de trobar-la i apagar-la. Això sí! Si els adoles endevinaven el nostre nom i ens enfocaven amb les seves lots, nosaltres havíem de romandre quietes i només ens podien salvar els companys si passaven per sota de les cames.*

També ens parla del joc la **MARIA BOSCH**: *Va ser un joc molt divertit, doncs els adolescents no ens acabaven de conèixer i repetien noms fins a endevinar el nostre.*

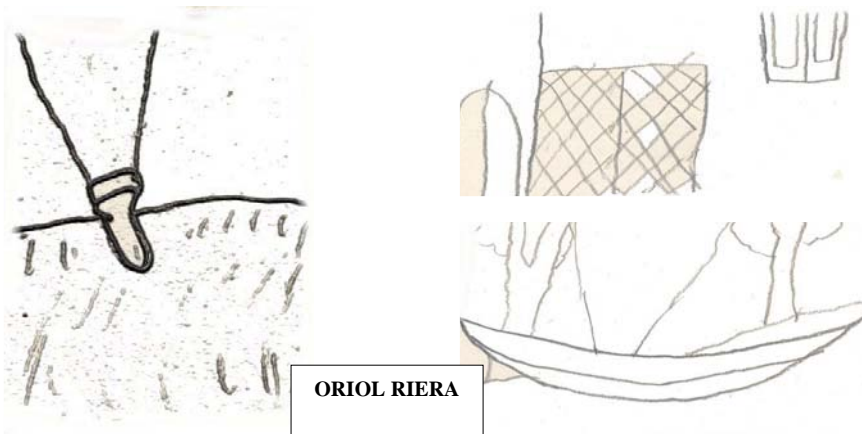
A la tarda havíem anat al riu i va ser una gran experiència.

En **DANIEL PULIDO** escriu: *Vam anar al riu Freser. Primer vam caminar per un camí ample i, quan aquest es va acabar, vam poder escollir dos camins: per dins del riu o per una drecera. El riu era ple de pedres, cascades, petites basses... Era divertit perquè relliscaves fàcilment i et mullaves. Quan vam arribar a un indret tranquil, on ens esperaven els altres, vam estirar les tovalloles i vam deixar les motxilles. Ens vam banyar! Alguns es tiraven des de les roques altes. D'altres preniën el sol o jugaven...*

A LA NIT, UN JOC CLÀSSIC

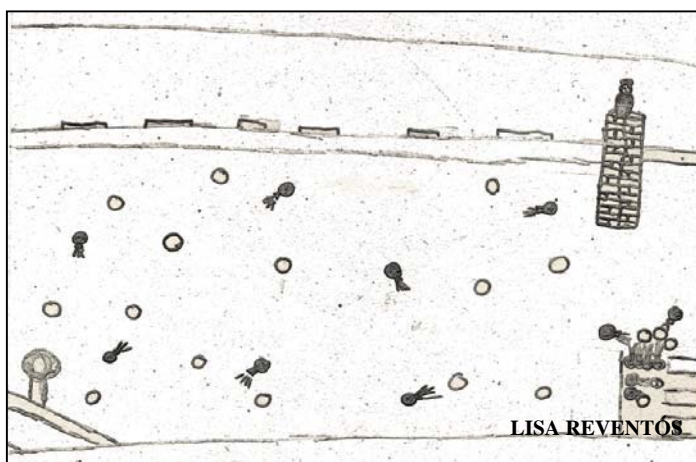
L'ORIOI RIERA, més explícit, detalla el joc de nit: *Els del nivell B, els adolescents, van amagar una lot pels exteriors de la casa de colònies i els del nivell A l'havíem de trobar. La primera vegada la vam localitzar en una cantonada i, el segon cop, en una hamaca.*

Un adolescent, l'amic **IGNASI AGUSTÍ**, del grup PATUFETS narra com va ser el primer matí a la Farga: *Després d'esmorzar i d'uns bons serveis vam fer cant coral, el primer d'aquest estiu! A continuació vam iniciar una lligueta esportiva, conjuntament amb els del nivell A. El meu grup de jocs, el grup C, va guanyar al grup F per 2 a 1 al joc del Cementiri. A la tarda vam anar al riu Freser i, com sempre, l'aigua estava glaçada. Jo em vaig tirar des del punt més alt (que tampoc ho era gaire), igual que molta gent.*

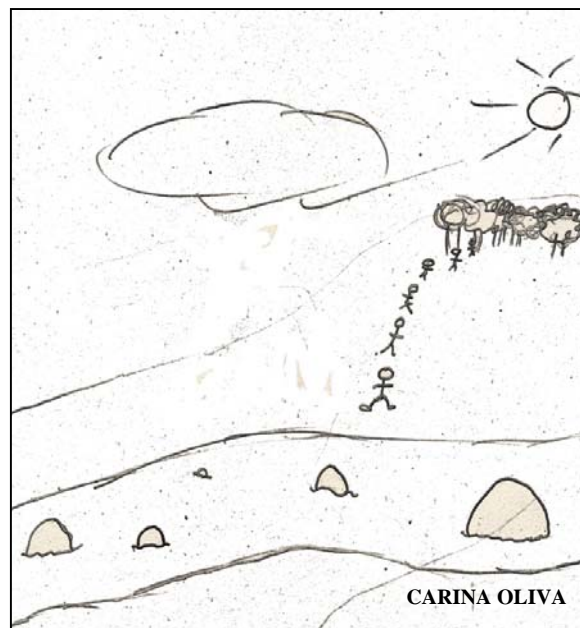
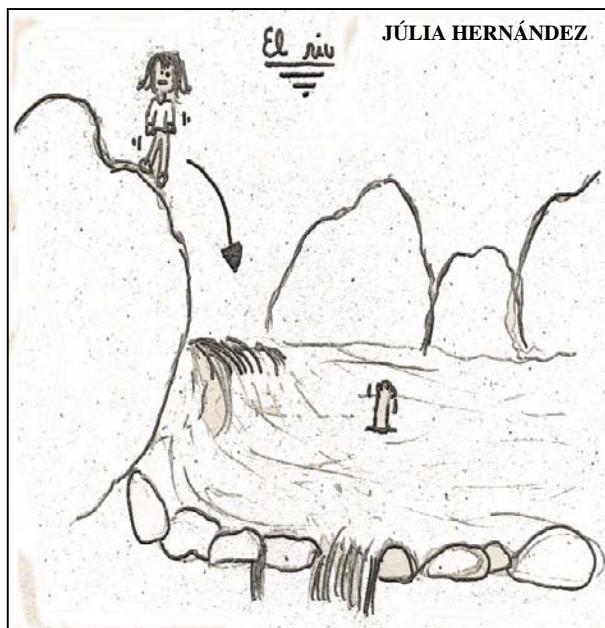
Comenta l'amiga **LISA REVENTÓS**: *En aquest joc del dibuix els adolelscs amaguen una llanterna i ells també en porten una per a enfocar-nos i aturar-nos si endevinen el nostre nom...*

Continua un adolescent, l'**ARNAU MAYMÓ**: *el segon dia podríem dir que es quan comencen, realment, les colònies, ja que iniciem el ritme frenètic d'activitats: serveis, cant coral, esports, tallers, excursió al riu i jocs... Sembla mentida que arribem a fer-ne tantes d'activitats en aquestes colònies! Jo voldria destacar el gran repte del cant coral d'aquest any amb la cantata del Petit Príncep, acompanyant les veus un*

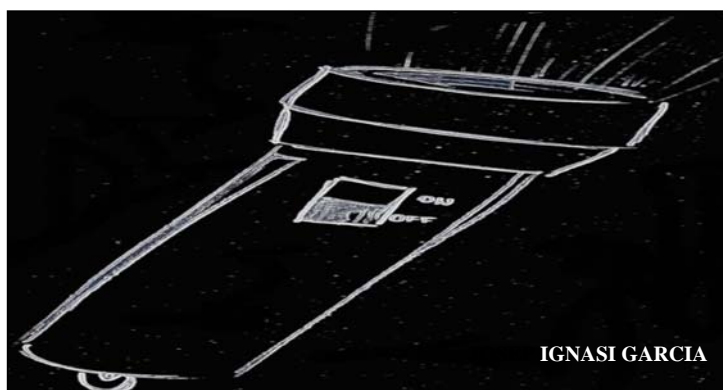
Conjunt instrumental. Tots i totes cantarem i tocarem davant dels pares la darrera nit. Serà interessant, no?

LA CANTATA..., UN GRAN REPIE

Un altre "adole", EN **JOSEP IGNASI GARCIA**, comenta: *Al riu no em vaig voler banyar, però els monitors, per iniciativa pròpia i amb la gràcia que els caracteritza, em van embrutar de fang...*

L'adolescent **ORIOL SUARI** clou així aquesta història: *Als esports, els monitors puntuaven sobre el treball en equip, la participació, etc. Ens va agradar aquesta manera d'obtenir punts. Al riu ens vam divertir molt però la pluja ens va fer córrer una mica al final.*

ALGUNES COSES SEMPRE SERAN MÉS FORTES QUE EL TEMPS I LA DISTÀNCIA. MÉS PROFUNDES QUE LES LLENGÜES I LES TRADICIONS. COM EL FET DE PERSEGUIR ELS SOMNIS I APRENDRE A SER UN MATEIX.

LA FONT DE L'HOME MORT (1820 m)

ACAMPADA A LA SERRA DE LA VAQUERJSSA (2000 M.)

L'excursió, una mica cansadeta si fa sol, comença a l'alberg "la Farga" (1100 m.), passa pel poble de Queralbs (1220 m.) i s'enfila, pel Gr11, cap a la casa dels Plaús on hi ha una font d'aigua fresca i regalada. Des d'allà, aigües del riu Estremera amunt fins arribar a la intersecció de la pista forestal amb el sender i on s'hi troba la font de l'Home Mort (1820 m.).

La riera d'Estremera, que amb la seva característica forma de V (que indica el seu origen no glacial), s'obre entre calcàries i forma una vall més abrupta. L'abundor d'aigua i el substrat calcari han format nombroses coves d'origen càrstic. Mentre que al vessant obac creix una comunitat de pi negre, al pendent del davant els arbres són força més escassos.

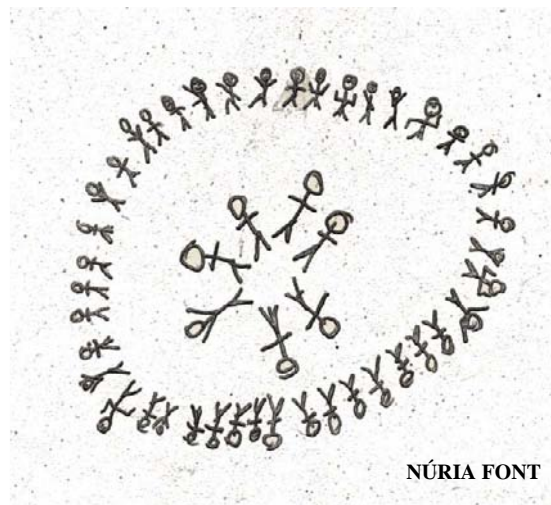
ANEM D'ACAMPADA I PRENEM ALÈ

Crònica a càrrec del grup 1: BAOBABS * alguns "adoles"

Inicia el següent reportatge la minairona **MARINA**

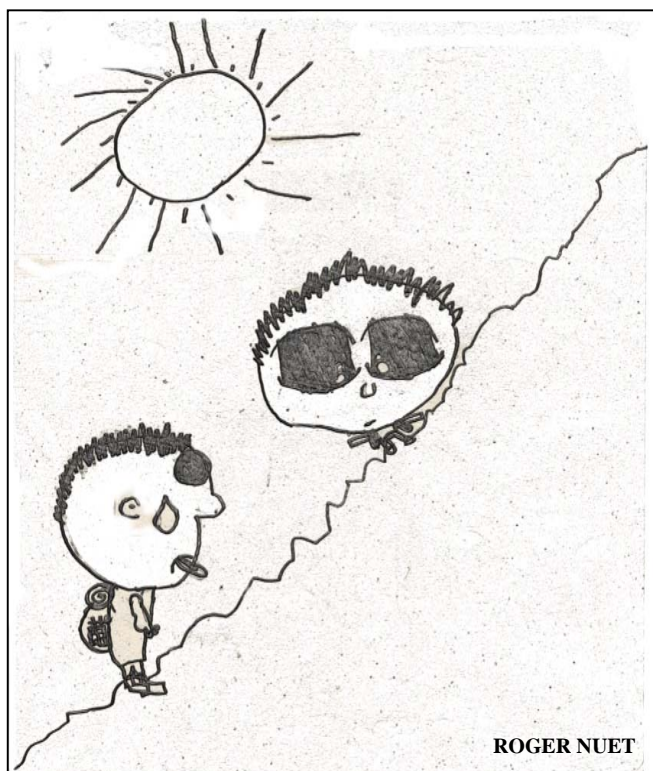
SANAHUJA: Vàrem dormir en unes tendes de campanya, al mig d'un prat on hi feia força fred. L'endemà vàrem tornar a la casa de colònies i tothom estava cansat.

Segueix xerrant pels descosits la **NÚRIA FONT:** A l'acampada, quan ja havíem muntat les tendes, vam fer un joc que consistia en amagar-nos quan els monitors deien una paraula màgica: XULUMBELELE enmig d'una història. Ells ens buscaven, és clar. Va ser divertit! Després de sopar fideus a la cassola i llengonissa (botifarra), vam fer una vetllada i ens ho vam passar molt bé.

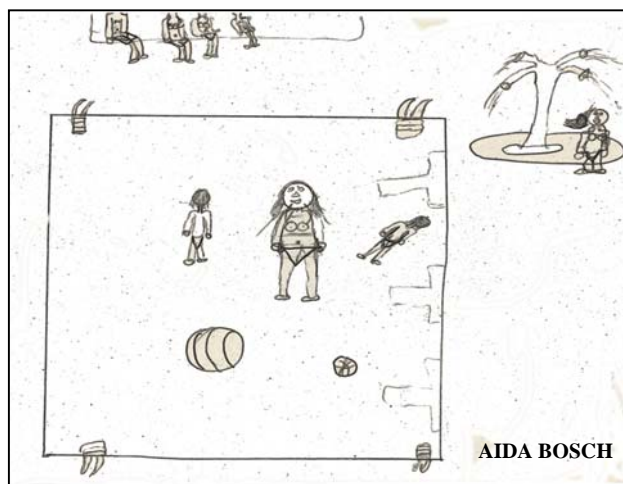

NÚRIA FONT

L'adolescent **PAU GASPÀR** engega Aixa el seu article: Vam acampar en uns magnífics prats per damunt de la font de l'Home Mort. El camí, de quatre hores, va ser molt dur però el paisatge i les vistes van merèixer la pena. Vam arribar a la font de l'Home Mort ben afamats i ja ens hi esperaven en **GENÍS** i el seu pare, en **CISCO** per servir-nos els millors entrepans de la Farga. Al cap d'una estona vam prosseguir el nostre viatge senderol amunt fins arribar als prats. Els adolescents vam ajudar a muntar les tendes als petits per parelles. A la nit vam fer una gran vetllada i al llit! Al dia següent, després d'esmorzar, vam enfilars el camí de tornada (molt bonic, per cert), vam topar amb una mina, una cova molt freda on treballaven els miners, i allí vam anar pel camí dels Miners cap a la Farga.

ROGER NUET

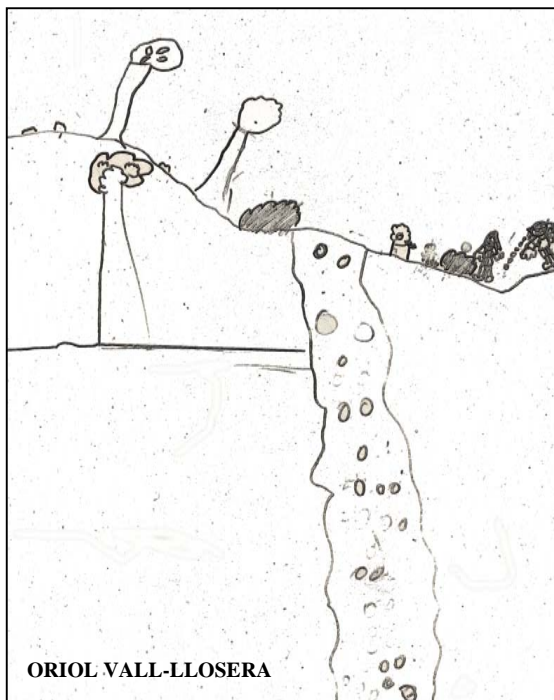
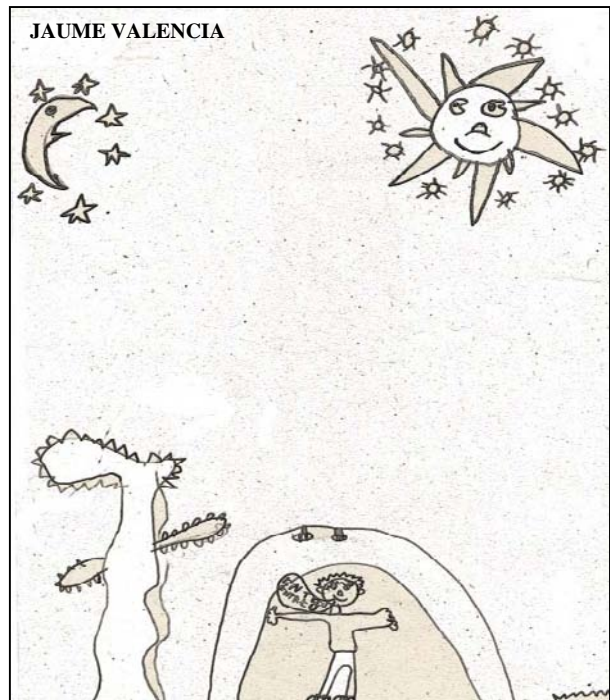

AIDA BOSCH

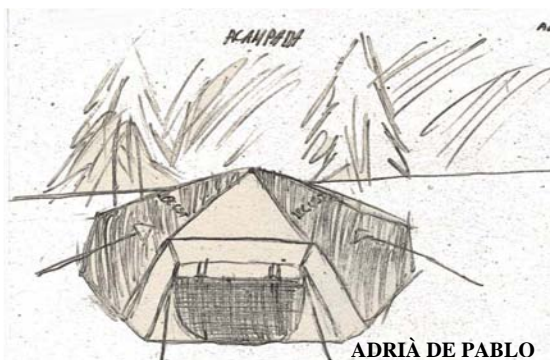
Continua la **MARINA GASPÀR:** A la nit del dimecres vam fer una vetllada molt maca on tothom hi participava amb la seva imaginació: una obra de teatre, jocs amb aigua, acudits escenificats, concerts instrumentals, música, ball espanyol, ritmes, endevinalles... La meua obra de teatre tractava sobre l'amistat. Va ser una nit molt especial i divertida!

UNA VETLLADA DE LES D'ABANS

Una altra repòrter del nivell B, la **LORENA AGUILÀ**, escriu: *El dimarts vam anar d'acampada tota la Colònia! Vam caminar molt però es podia suportar. Ja al prat d'acampada vam ajudar als nens i nenes a muntar les tendes. Després vam muntar les nostres, les dels adolescents. De nit, els monitors volien fer un joc nocturn; no obstant, no vam parar de xerrar i no escoltàvem. Al cap d'una estona, els monitors van opta per una vetllada tranquil·la. Ben cansats vam anar a dormir... La nit del dimecres vam haver de preparar una vetllada a partir de les pròpies idees i imaginació de petits o grans grups. Vam representar-ho a la capella i hi va haver tanta participació i entusiasme que no vam tenir temps d'acabar-ho tot. La vetllada va agradar d'allò més.*

Continua la narració l'amic **MANEL PARRA**: *Després que els meus peus veiessin les estrelles a causa de les llagues causades per les botes, vam arribar al prat i vam acampar. A la nit, després de sopar, va arribar l'hora del concert que interpretàvem tres tenors vinguts d'arreu de Catalunya. Després d'un any en silenci i sense assajos previs, el concert de roncs a càrrec del **MANEL** i els altres dos va tenir repercussió, ja que fins a quatre tendes més lluny van sentir el concert sense cap pausa publicitària. Al dia següent, el més espectacular van ser les baixades sense esquís per la muntanya, ja que alguns adolescents semblaven fets de paper, tot baixant de cul acompanyats per diverses pedres que es van apuntar gratuïtament a la festa. En definitiva, una acampada curta i intensa que el temps, aquest cop, va respectar.*

DOS DIES BEN DIVERTITS, NO?

La **SHEILA GÓMEZ** qualifica de “ben maca” l’acampada. Prossegueix: *En arribar el dimecres al migdia a la Farga tothom estava ben cansat. Tot i així, els Minairons Cantaires vam tenir temps i ganes de preparar una gran vetllada per a la nit. Es tractava que cadascú fes segons la seva voluntat: ballar, cantar, tocar instruments, explicar acudits, ensenyar habilitats... I tothom s’hi va entusiasmar i va acabar sent una gran vetllada de la qual tots en vam aprendre i en vam gaudir, alhora que vam compartir. Així, els nens reien, els monitors s’ho passaven bé i els adoles participàvem. En definitiva, va ser una nit molt maca aconseguida amb les ganes de tots.*

Continua explicant-se amb tots els ats i uts l’**ARNAU REVENTÓS**: *L’acampada va ser tot un èxit, doncs vam muntar les tendes sense cap mena de complicació, tranquil·lament. El dimecres al migdia, ja de tornada, va arribar el **MARÇAL**, que venia de terres llunyanes. A la vetllada ens van sorprendre l’**ALBERT GALINDO**, amb una dansa de música espanyola, en **NIL**, amb una gran actuació de piano i de guitarra. La vetllada bis va ser curta però intensa amb una gran participació de les noies que jugaven al kiss me i eren sis contra vint-i-tres. Quina passada, no? Aquella nit vam somiar..., molt!*

En **MANEL SIMÓN** també hi diu la seva: *La vetllada que vam fer el dimecres em va agradar molt. Van sortir tres actuacions d’adolescents i vint-i-una del nivell A. Aquestes van resultar extraordinàries i van durar molt. Una de les millors actuacions va ser la d’un nen de 10 anys que va ballar molt bé una dansa espanyola.*

Acaba l’amic **DAVID AGUSTÍ**: *Ens vam llevar ben matiners, el dimecres, vam esmorzar i vam desmuntar totes les tendes. Abans, però, vam fer les motxilles i vam netejar les tendes. Vam tornar pel famós camí dels Miners que és molt atractiu, ombrívol, humit... A la tarda ens vam banyar a la piscina i vam preparar les actuacions de la nit.*

ALGUNS SECRETS REMEIERS

PER A TREURE L’OLOR D’ALL

Si mengeu alls i voleu evitar la’olor que fa la boca, no heu de fer una altra cosa que menjar arrels de bledos, cuites a la cendra del caliu. Tot seguit se’n va el vaf de l’all.

VIRTUTS DE LA MEL

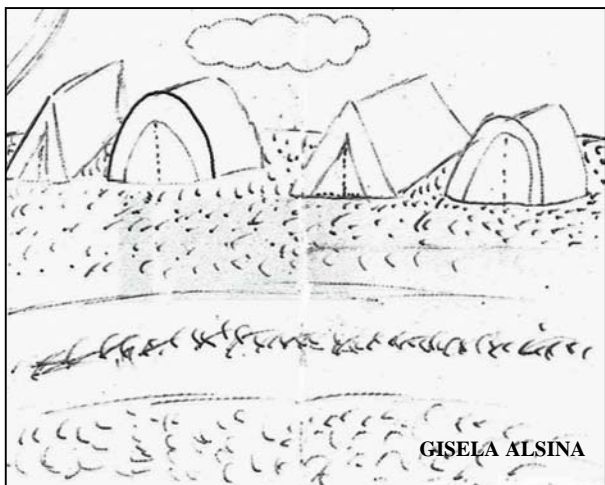
L’ús de la melé s molt necessari per a moles coses; allarga la vida a la gent vella i als de complexió freda. Aquesta virtut de la mel, es dedueix pel fet mateix que les abolles, que són petits animals febles, viuen deu anys i es mantenen amb mel. La mel impedeix la putrefacció, serveix pera netejar les llagues de la boca i si es destil·la, com l’aigua, fa renéixer el pèl que ha caigut, sigui de la part del cos que sigui. Tant la mel com la cera tenen altres virtuts i es troben en moltes receptes.

HERBES BENEFACTORES

ORTIGA.- Per a les ferides, diarrea, reuma, ofec. Ut. Fulles i brots florits. Per a l’ofec, fulles fumades. Herba coneguda de tothom per poc contacte que hagi tingut amb la natura. És una planta que produeix urticaria amb el contacte amb la pell, o sigui, una mica de picor molt desagradable. Creix pertot arreu: pels camps, pels horts... Recomanem la truta d’ortigues.

DE MINAIRO A MINAIRO...

Crònica a càrrec del grup 7: MINAIRONS CANTAIRES * alguns "adoles"

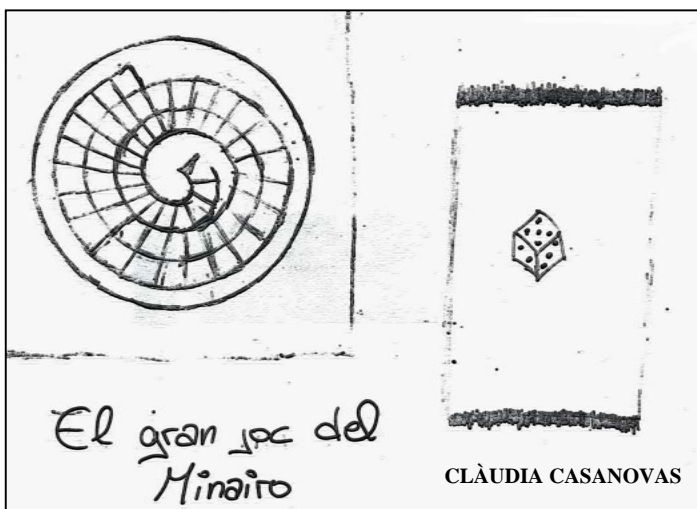
GISELA ALSINA

Comença a escriure la **NEUS CASAMORT**: *El dijous a la tarda vam fer el joc del Minairó. Havíem de fer-lo a Queralbs però el mal temps ho va impedir i el vam acabar jugant a la Farga. Hi havia seixanta proves possibles distribuïdes en diferents controls per tota la Farga. Va durar molt i no hi havia manera d'acabar-lo degut als entrebancs clàssics: el pou, la mort...*

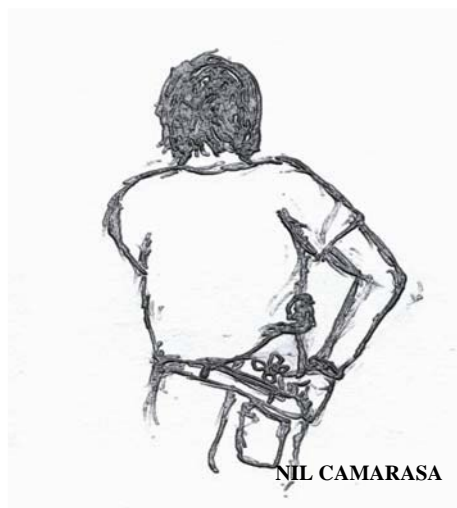
A la nit vam acabar la vetllada del dia anterior; entre d'altres, els adolescents ens van organitzar: el joc de la Gamba, el joc de la Mare Vaca i una cursa de culleres. També vam cantar cançons.

Finalment, va aparèixer monsieur Pierre amb la seva "maquine" i "el sereno"

Continua en **GERARD SERRALLONGA**: *El joc del Minairó s'assembla molt al joc de l'Oca. Però, cada cop que quèiem en una casella havíem d'anar a realitzar alguna prova en qualsevol control que hi havia per la Farga. Em va agradar molt la prova que havíem de menjar-nos una llimona entre tots els del grup esportiu. No vam poder acabar el joc degut a les penalitzacions que impedièien arribar al final. Per tant, a l'últim vam continuar jugant sense realitzar les proves, és a dir, només tirant els daus. Jo era el representant del meu grup, o sigui, qui llençava el dau cada cop que ens tocava. Va guanyar el grup A i nosaltres vam quedar els segons.*

CLÀUDIA CASANOVAS

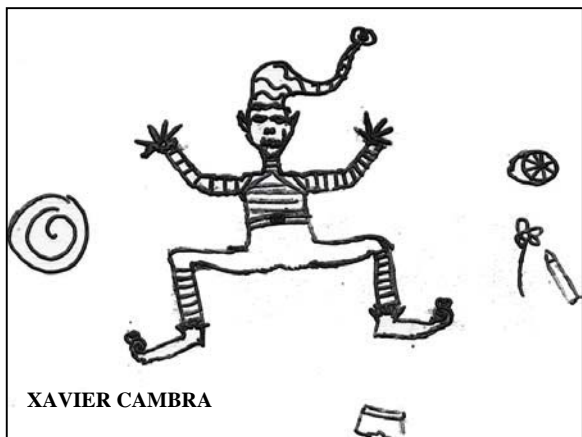
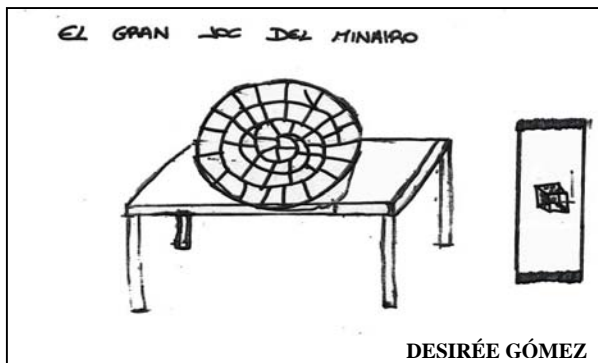

NIL CAMARASA

En **SANTI MESTRE** descriu: *No només va ploure després de dinar sinó que va pedregar. Vam fer el joc a la Farga i el meu grup va ser el guanyador! Algunes de les cançons que vam cantar a la vetllada van ser: Arrels, Enyor a la Natura, Ningú no comprèn ningú... A més a més, l'ANDREA i l'AÏDA van cantar una cançó dels Pets: Una estona de cel.*

I TIRO PERQUÈ EM PICA EL GARGANXÓ

Tanmateix, en **MARC REVENTÓS** continua parlant del mateix joc: *Vam deixar d'anar a Queralbs per culpa del mal temps i, un cop iniciat el joc del Minairó a la mateixa Farga, ha tornat a caure una tromba d'aigua que ens xopava només d'anar d'un costat a l'altre. Ens hem divertit, però... A la nit, la vetllada organitzada pels adolescents (que no havien acabat la nit anterior) ha estat divertida gràcies als divertits jocs de sempre.*

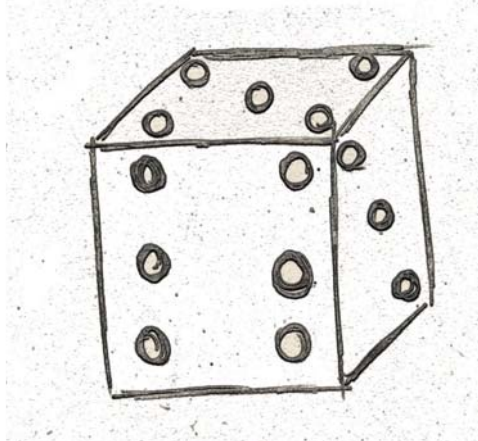
De "normal" qualifica la **BÀRBARA PARRA** el cinquè dia de colònies: *Al matí vam fer cant coral, esports i tallers. El meu grup d'esports va jugar a "matar", però amb dues pilotes per posar-ho més difícil. Als tallers vam continuar amb la feina que havíem fet fins ara, un conte (en el cas del meu grup de treball) de por amb la tècnica de les ombres xineses. Només començar a dinar ja va començar a ploure. Igualment vam fer el joc del Minairó que, aquest cop, va ser molt llarg i molt divertit. Era una espècie de gimkana...*

Escriu, ara, un adolescent, l'**ORIOL SUARI**: *Al tauler del joc hi havia les típiques proves que tot ho poden espatllar o millorar en un moment: la casella de la mort que, de caure-hi, havies de tornar a començar; la del minairó que et permetia anar de Minairó a minairó i tirar perquè em pica el garganxó; la del pou que t'obliga a deixar el joc una estona, etc. El dau era de fusta i pobre de tu si et queia als peus! Abans de sopar ens vam dutxar i l'aigua era molt, molt freda! En acabada la vetllada de la qual ja us han parlat alguns nens, els adolescents vam anar a parlar de la travessa que iniciarem el divendres a la tarda i a preparar l'equipatge necessari.*

LA PLUJA NO VA ACONSEGUIR TRENCAR EL RITME DE LES COLÒNIES

És el torn de l'**ARNAU MAYMÓ**: *La pluja no va aconseguir trencar el ritme de les colònies! I a la tarda, malgrat el mal temps, vam poder fer el joc del Minairó, una espècie de joc de l'Oca però bona part de les Caselles estan relacionades amb els Minairons. Va ser molt emocionant i molt divertit. Hi havia moltes proves amagades per diferents indrets de la Farga. Havíem de cantar, pintar-nos o maquillar-nos, respondre preguntes... Un dels moments més divertits va ser una prova que consistia en una guerra de cançons. Es van cantar grans clàssics de les colònies i es van escoltar algunes de les melodies més de moda a la ràdio.*

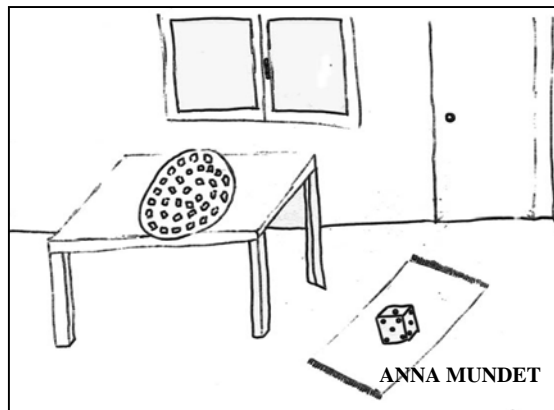
JOSEP IGNASI GARCIA

ENS HO VAM PASSAR MOLT BÉ

L'amic **MARCEL FARRAN** explica: *Ens vam llevar amb molta son aquell dijous i ens va costar sortir del llit. Després de dinar em va agradar molt veure com queia calamarsa. Algunes de les proves del gran joc eren divertidíssimes: pintar-nos les cares, embrutar-nos amb fang, streaptease...*

Finalment, el **MARCEL FARRAN** escriu: *Evidentment, l'objectiu del joc del Minairó consistia en arribar primers al centre del taulell. Això va costar molt perquè algunes emboscades de certes caselles i les pròpies normes del joc ens obligaven, sovint, a començar de nou. Tant fou així que nosaltres vam quedar els últims!*

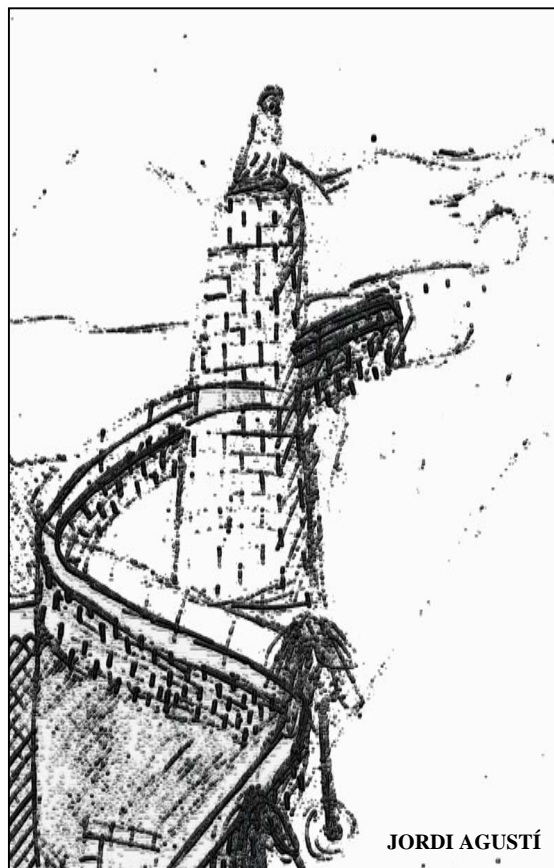
Podries dutxar-te cada dia amb l'aigua que fas malbé deixant l'aixeta oberta mentre t'afaites o et respatlles les dents.

EXCURSIÓ A L'ESTRET DEL FORN

Crònica a càrrec del grup 6: **BARRUFETS MANDROSOS** * alguns "adoles"

En **JORDI AGUSTÍ** escriu una magnífica crònica: *Vam anar a l'Estret del Forn mentre els adolescents començaven a caminar cap a Coma de Vaca i in iniciaven, d'aquesta manera, la travessa de tres dies. L'Estret del Forn era un lloc endinsat en l'espessor del bosc, amb il·luminació difuminada del sol entre les estretes esclertes que s'obrien entre les verdes i joves fulles que es perfilaven entre les copes dels arbres d'aquell indret tan meravellós que vam visitar. Aquella aigua cristal·lina que t'empenyia a banyar-te i a beure-la (no ho vam fer per si un cas), i que més tard vam travessar, passant per dins de l'Estret. Després de la típica esquixada global de la gent, tothom feia com si s'espolsés el cap amb cara de fàstic, quan algú va trobar un cadàver d'isard en mig del petit rierol. En **FRANCESC** ja havia notat l'olor o pudor, que aquell ésser sense vida desprenia, però no va ser ell, qui el va trobar. Un dia després, en **FRANCESC** va explicar que ja l'havien retirat del bell mig d'aquell preciós rierol.*

Cal aclarir, des de la redacció, que el guarda forestal ens havia enganyat i que, al segon torn, l'isard continuava allí, putrefacte, ple de cucs i amb pudor generalitzada a desenes de metres.

INICI D'UNA TRAVESSA CLÀSSICA

Continua el reportatge la veterana **GEMMA CAIRE**: *El divendres, sisè dia de colònies, va començar ben normal, però després de dinar, cap a les quatre de la tarda, vam marxar tots, els adolescents de travessa i nosaltres, els del nivell A, cap a l'Estret del Forn; en arribar-hi, alguns ens vam arriscar a endinsar-nos cap a dintre de l'Estret, per dins de l'aigua, és clar, que era molt freda, més ben dit, gelada! Estàvem quasi bé tots ben endins i ja no notàvem ni els dits dels peus! Quan vam arribar a la meitat del recorregut vam trobar un isard mort. Quina pudor! De tornada hi va haver moltes relliscades, caiquedes i remullades...*

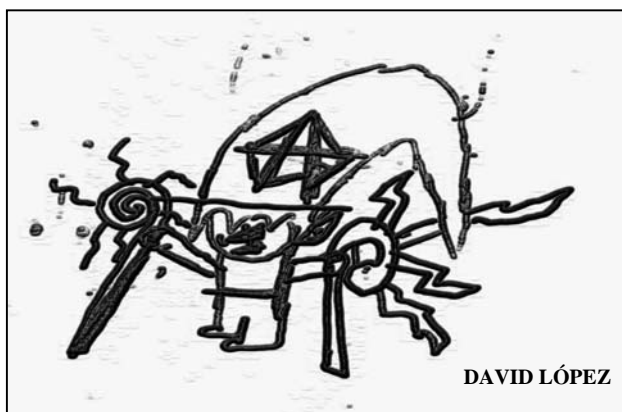
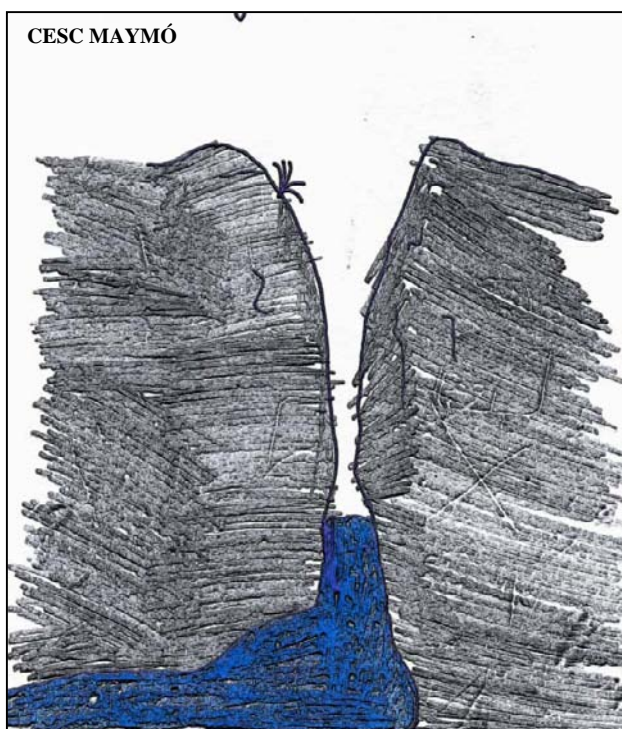
En **CESC MAYMÓ** descriu de manera esquemàtica l'excursió: *Va manar fins a Queralbs, vam pujar per la pujada de can Perico i, a l'alçada del campanar i del Gr11, vam enfilar per una pista forestal planera fins a la font del Coronel i a l'inici del senderol que arriba a l'Estret del forn.*

I la **CRISTINA PAGÈS** està d'acord amb la descripció de l'amic **CESC** i hi afegeix: *L'Estret del Forn simplement és un rierol encaixat entre dues roques gegants que té moltes cascades i troncs. No tothom hi va entrar. A l'hora de sopar, els monitors ens van reptar.*

La **JUDIT DíEZ** explica ben poca cosa: *El color del bosc i la llum eren especials. Va ser una excursió poc cansada. De tornada va ser tot baixada i camí pla.*

Es Repeteix una mica la **CATERINA BOSCH**: *Molta va ser la gent que va entrar a l'Estret del Forn. Ens va impressionar l'isard mort que hi havia al mig de l'aigua i la pudor que començava a fer.*

El **DAVID LÓPEZ** diu ben poca cosa: *Al vespre vam fer un joc de nit i jo vaig llegir un còmic de Mortadel·lo i Filemon. Us agrada el Minairó que he dibuixat?*

L'**ANDREA BATALLA** ens explica més sensacions: *Vam fer una excursió molt divertida mentre els adolescents caminaven cap a Coma de Vaca i iniciaven, així, la travessa. El camí era bonic, hi havia molta vegetació diferent i maduixes. Vam berenar pel camí, com d'altres vegades. Ens vam divertir aquella tarda...*

Finalment, la **MARIA MARTÍN** clou la crònica del nivell A: *Molta gent es va arriscar a entrar a l'Estret. Quan jo vaig entrar els peus em feien un mal...! A dintre, jo vaig ser una de les que va caure a l'aigua. Quin tip de riure que ens vam fer!*

LA TRAVESSA: CAP A CARANÇA

L'arbre i la flor que tan mires
Et parlen,
Encara que no hagin sentit cap mot,
Et dicen moltes coses.

J. Bellmunt

LA TRAVESSA DELS ADOLESCENTS I

Des de la Farga (1100 m.), un camí ben traçat voreja el vessant sud dels Pics de Torreneules a l'alçada de mig flanc, travessant el Serrat de les Pedrisses i Coll roc Verd. Aquest itinerari permet conèixer els feréstecs paratges de les Gorges del Freser i les Roques de Tot lo Món. Els adolescents van acampar, després d'unes tres hores i mitja de camí, pels voltants del refugi "Manelic", a Coma de Vaca (2.020 m.). És un indret molt interessant i maco, emplaçat a la confluència de la Coma de Vaca i la Coma de Freser, al peu del pic de Balandrau.

Mala nota, com és habitual, al guarda del refugi...

Crònica a càrrec del grup 5: **EIS DOFINS DE LA CATAPULTA** * alguns "adoles"

La **MARTA CUPONS** inicia el reportatge del setè dia de colònies: *Ahir vam anar d'excursió i vam passar pels pobles de Fustanyà i Serrat. A Serrat vam beure i vam omplir les cantimplores d'aigua fresca. Des d'allà vam caminar per un camí estret fins arribar a un rierol ombrívol i fresc. Allà hi vam dinar: entrepans de formatge i de llengonissa. De postres, tanta síndria com el cos demani! De tornada, un grup de deu persones vam intentar trobar una dreuera i vam haver de passar per un camp ple d'ortigues i travessar uns troncs que barraven el pas. Després de fer mitja volta vam enfilel pel bon camí i vam trobar una casa de camp al costat d'un roure mil·lenari. Després d'observar-lo vam caminar per una carretera estreta asfaltada que anava a parar a la carretera principal que hi ha entre Ribes de Freser i Queralbs. En fila índia vam caminar un quilòmetre i mig fins a la Farga i vam anar a la piscina perquè la socorrista ens esperava. Només banyar-nos una mica es va posar a ploure intensament... Va ser una excursió tranquil·la i poc cansada. El roure ens va impressionar a totes i a tots.*

D'EXCURSIÓ AL MOLÍ BONADA

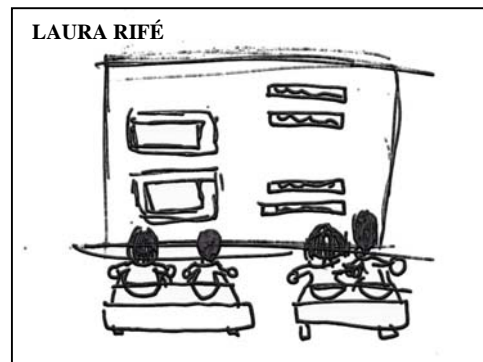
P	Z	Y	P	Q	N	O	U	F	O	N	T	S	P	N
I	A	M	F	P	E	R	C	R	G	O	I	M	I	R
C	T	T	N	A	P	T	R	L	C	Q	F	Q	C	S
D	Q	A	O	E	A	F	S	Y	O	M	Q	N	D	F
E	F	W	E	R	D	I	F	F	L	P	D	O	E	O
L'	O	M	L	F	R	N	C	M	F	U	S	F	B	N
I	B	N	D	O	N	E	B	B	N	I	A	Q	A	T
N	A	G	U	L	T	S	N	S	Q	G	O	N	S	N
F	L	L	A	O	D	T	B	E	Y	M	S	A	T	E
E	A	I	H	R	A	R	D	S	U	A	A	F	I	G
R	N	O	U	C	R	E	U	S	R	L	A	A	M	R
N	D	A	E	S	C	L	K	T	B	Y	E	O	E	A
N	R	I	P	N	E	L	P	S	O	K	B	S	N	Y
T	A	L	C	A	C	E	K	E	H	B	H	B	T	S
S	U	N	C	T	Q	S	P	C	Y	N	S	Y	S	S

Busca 9 pics de la vall de Ribes en aquesta sopa de lletres (**MIREN OLARIETA**).

- Torreneules
- Puigmal
- Finestrelles
- Nou Fonts
- Nou Creus
- Font Negra
- Pic de l'Infern
- Pic de Bastiments
- Balandrau

T'hi animes?

Què ens explica la **LAURA RIFÉ**? *Vam fer una excursió bastant llarga, passant per Fustanyà, un poblet molt petit i bonic. Però el nostre objectiu no era aquest i vam continuar carretera amunt fins a Serrat, primer, i fins al riu després. Per arribar-hi ens vam endinsar al bosc que era profund i verd. En arribar al lloc previst, un replanet molt ombrívol i ple de maduixes, al costat d'una riera, vam dinar uns entrepans boníssims i uns trossos de síndria meravellosos que el **GENÍS** ens tallava gentilment...*

És el torn, ara, de la **LAURA VILLEGAS**: *Fou una excursió molt bonica i cansada. Quan vam trobar l'arbre mil-lenari el vam intentar abraçar i rebre la seva energia. Feien falta molts nens per a abraçar-lo del tot! Però, era un gran arbre, molt maco i interessant.*

Continua l'**HODEI ÀBREGO**: *Fins a Serrat vam caminar per una carretera estreta i ombrívola que feia quatre quilòmetres. Des de Serrat fins a l'explanada on vam dinar només vam trigar en arribar-hi un quart d'hora aproximadament. Allí em va fer molt mal el dit petit. La tornada la vam fer per llocs diferents, veient el famós roure que té més de mil anys. A la nit estàvem cansats i vam veure la pel·lícula de l'estiu passat. Ens ho vam passar molt bé recordant aquells moments tots junts.*

I la **BERTA REVENTÓS** també xerra que xerra: *L'excursió no em va cansar pas gaire encara que em van picar unes quantes ortigues... L'arbre mil-lenari era enorme i preciós! El podem abraçar molta gent alhora...Després de la piscina ens vam dutxar amb aigua calenteta perquè vam ser de les primeres. Després de veure el vídeo i de riure molt ens en vam anar a dormir amb el cor ple de records.*

La **PAULA SUBIRÀ** també es refereix a l'excursió: *No va ser una excursió gaire cansada...! Però em va agradar molt el paisatge... Les maduixes que vam poder collir eren boníssimes! La veritat és que el dissabte m'ho vaig passar bé i em vaig divertir. El roure mil-lenari em va sorprendre per la seva grandària i per les seves formes. Només de pensar tot allò que ha pogut veure amb tants i tants anys...!*

UN ROURE MIL·LENARI DE FANTASIA

Segons el **RAIMON ROMA**, va ser una excursió suau i tranquil·la. Aquell dia, discretament, alguns vam jugar a un joc: el joc dels petons. Es tractava de fer un petó a la parella que t'havia tocat!

La **SÍLVIA AGUILÀ** expressa: la sortida del dissabte va servir per a descansar i relaxar-nos una mica. De l'arbre mil·lenari en vam treure molta energia positiva, doncs, en transmetia només d'atansar-t'hi.

I, en **DAVID WOOD** escriu: Al principi m'ho vaig passar malament, a Serrat, perquè em vaig emportar un bosc d'ortigues amb la cama. El camí se'm va fer curt perquè no vaig parar de parlar amb els meus amics. Em va agradar molt poder abraçar el roure mil·lenari.

A	Q	F	U	Z	W	T	R	T	B	B
N	U	R	I	A	I	Q	S	I	O	A
B	E	A	V	S	E	R	R	A	T	L
C	R	N	A	E	R	U	T	R	R	A
D	A	C	N	E	R	E	T	Q	O	N
E	L	E	I	H	S	H	G	A	A	D
F	B	S	O	E	T	E	M	U	D	R
G	S	C	L	J	J	K	A	M	H	A
H	B	O	P	M	N	O	L	A	O	U
R	D	F	U	S	I	A	N	Y	A	M
A	S	N	I	V	E	L	L	A	L	O

En **DANIEL COSANO** proposa una sopa de Minairons. Cal trobar: Neret, Queralbs, Serrat, Núria, Fustanyà, Balandrau, Adoles, Francesc, Nivell A.

LA TRAVESSA DELS ADOLESCENTS II

Des de Coma de Vaca (2020 m.), on havíem acampat la primera nit, els adolescents vam enfil·lar pujada amunt, cap al Pic de l'Infern (2860 m.) i, des d'allí, vam començar a descendre cap al Circ de Carançà, passant per diferents estanys magnífics. Fou un descens llarg que va cloure al refugi de Ras de Carançà (1880 m.), on vam acampar per segona nit.

Crònica a càrrec del grup 4: **OBÈLIQX*** alguns "adoles"

UN DIUMENGE DE RETROBAMENT

La **JÚLIA GALLIFA** inicia aquest article: Després de dinar van arribar els adolescents de la travessa. Els vam rebre amb molta alegria i cançons, amb la "maquine" a punt de sorprendre'ls. Tot i així, van arribar molt cansats! Hi van haver dos nois, l'**ALBERT** i el **MARC** que no hi havia anat i s'havien quedat amb els del nivell A. El **MARC** va estar fent unes figures de plastilina super xules! Les feia en un moment i sense mirar cap model. L'**ALBERT** estava molt trist però, amb l'arribada dels adolescents, es va animar del tot.

VAM REBRE ELS ADOLES AMB JOIA

L'ERIC NEBOT detalla amb pèls i senyals el vuitè dia de colònies, és a dir, el segon diumenge: *Vam fer un joc de nit i plovia poc o molt. Jo vaig atansar-me a la casa de la gent gran (maristes en repòs) i em mirava el partit de futbol que va guanyar Itàlia. No obstant, el joc de nit, el de les targes, va estar molt bé. Hi havia quatre tipus o colors de targes: verdes, blaves, roges i negres. Les més fosques tenien més valor que les més clares perquè es veien poc a la nit. Calia acumular-ne força per grups i sumar punts.*

La CARLA ROBERT continua explicant-se: *Crec que explico un dia que no toca però... A la piscina, fent jocs aquàtics, ens ho vam passar molt bé. Vam anar a Queralbs a comprar alguna cosa. Queralbs és un poble molt maco per a mi perquè és molt silenciós i les persones són simpàtiques. Era diumenge però només hi havia dos bars oberts on tothom va anar-hi a comprar patates, dolçaines, etc. Es va fer una cua molt llarga, és clar! Després de passejar una mica pel poble vam tornar a la Farga.*

En SANTI COSTA diu: *Vam rebre als adoles amb molta alegria i vam fer jocs aquàtics a la piscina. Per anar a comprar a Queralbs ens van donar dos euros i, fent trampa, ho vam aprofitar que estàvem al poble per veure la final del Mundial de futbol. També els adoles van fer un xic de trampa a la Farga i se l'estaven mirant quan vam tornar. A l'hora de sopar, però, els monitors la van fer apagar.*

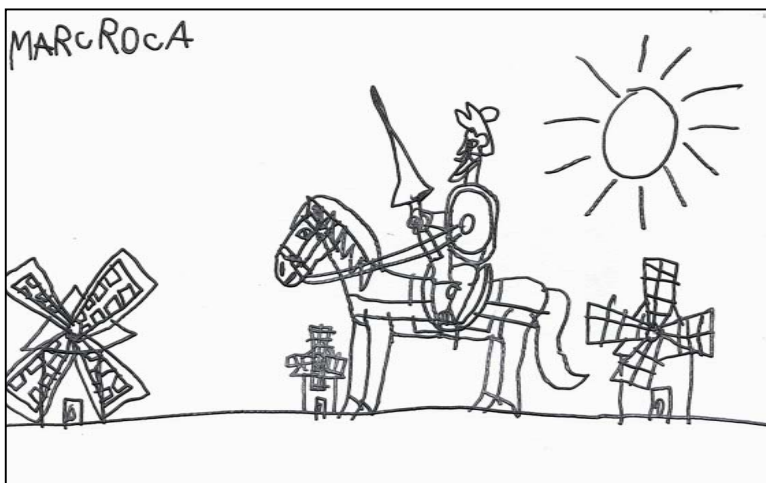

MARIA VALENCIA

NOMÉS DOS EUROS?

SANTI COSTA

ALBERT GALINDO

I VAM ANAR DE COMPRES A QUERALS

L'Anna Robert i algú anònim que no ha signat el seu treball proposen dues sopes de lletres molt semblants a les anteriors. Els agraïm l'esforç però no reproduïm els seus treballs per tal d'evitar certa monotonia. En tal cas, al·ludeixen a noms que ja han anat sortint anteriorment.

A partir d'ara, els adolescents ens narraran, de pròpia veu, les seves experiències durant la travessa que avui acaba.

LA TRAVESSA A VOL D'ADOLESCENT

La **SÍLVIA HOMS** narra: *El diumenge al migdia, molt cansats, vam arribar a Thües, el final de la travessa dels adoles del primer torn. Vam pujar a l'autocar que ens havia de conduir cap a la Farga amb molta emoció. Durant el trajecte vam cantar, vam dormir... En arribar, els del nivell A i monitors ens havien preparat una benvinguda força entretinguda. Seguidament vam anar a dinar i després, amb moltes ganes, ens vam dutxar. Quan ens anàvem a pentinar, a afaitar..., ens vam adonar que havien desaparegut tots els nostres estris... Els monitors ens havien fet una petita broma que vam superar sense cap problema. Després, ens vam acomiadar dels estimats companys que ens havien acompanyat a la travessa: l'**ADRIÀ PUIG**, el **JORDI POUS**, el **CARLOS MURILLO** i el **MANEL MOTREL**, aquests dos últims, reforços dels monitors. A continuació es va generar el conflicte del partit del Mundial, doncs, tots els nois estaven eufòrics per veure'l, i al final en van veure un tros per la tele del menjador. Aquell dia, a la nit, poc ens va costar adormir-nos...*

PER QUÈ EL FUTBOL MOU TANTES PASSIONS?

PER QUÈ ELS MONITORS NO HO VOLEM ENTENDRE?

Crònica a càrrec de l'amic **JORDI RICART**: *La travessa és el moment més esperat per tots els adolescents i és un dels moments viscuts més intensament cada any. Consisteix en fer una gran caminada per les muntanyes, durant dos o tres dies. Enguany hem anat des de la Farga fins a Thües, un petit poblet de la Catalunya Nord (França). El desnivell de la travessa no era molt gran i les distàncies no eren llargues, però l'inconvenient més gran que teníem era el pes de les motxilles! El primer dia va ser un itinerari suau. Vam caminar durant unes tres hores fins arribar a Coma de Vaca on vam acampar. Vam pensar, només arribar, en l'hospitalitat dels responsables del refugi i que podríem comprar alguna cosa calenta. Anàvem molt equivocats! No érem benvinguts i ens van fer fora d'una manera molt absurda i de mal gust. Al dia següent, el dissabte, ens vam aixecar d'hora i emprenguérem, de nou, la nostra ruta cap al refugi de Ras de Carançà. Quan ja hi baixàvem, uns núvols negres de tempesta es van atansar. Vam realitzar una cursa a contra rellotge per arribar al lloc d'acampada abans que la tempesta. La nit va ser freda i estrellada i aquesta és l'última imatge que em va quedar aquell dia.*

MÉS PÈLS I SENYALS DE LA TRAVESSA

L'últim dia de travessa, cansats de menjar de qualsevulla manera i de dormir en llocs durs que feien agafar mal d'esquena, emprenguérem l'última etapa de la nostra ruta. El darrer tram és el més emocionant, i estava ple de ponts penjats i de camins plens de risc i d'aventura. Una excursió magnífica!

En **MARÇAL SERRALLONGA** hi afegeix: *Com sempre, la travessa no ha defraudat! Els paisatges han estat inèdits i sempre hem estat a l'alta muntanya. Hem vist ramats d'isards, vaques pasturant, muntanyes abruptes que impressionen... Molts vam fer un banyet als llacs de Carançà...*

Tanmateix, hi aporta el seu granet de sorra en **FRANCESC SIMÓN**: *Vam tornar de la travessa després d'haver passat per múltiples aventures i molts perills. La fam, la fatiga i el malestar perduraren en tots com si es tractés d'una cosa quotidiana. Tothom estava esgotat, deshidratat i afamat. Després de quasi tres dies vivint a l'aire lliure, vam arribar a l'autocar com si fos un santuari sagrat on ens vam relaxar i vam descansar a gust. A la Farga tots ens van rebre amb els braços oberts...*

Clou la crònica la **MARIA BATALLA**: *La travessa va començar d'una manera poc tradicional, doncs vam sortir a la tarda i no al matí. Quan vam arribar a Coma de Vaca cal dir que els guardes del refugi van ser molt poc simpàtics amb nosaltres. El segon dia, al Pic de l'Infern, hi vam cantar l'himne dels Minairons. A la tarda, quan arribàvem al refugi de Carançà, es va posar a ploure i vam caminar molta estona amb les capelines posades. No obstant, vam poder muntar les tendes en el moment adequat...*

Crònica a càrrec del grup 5: BARRUFETS MANDROSOS * alguns "adoles"

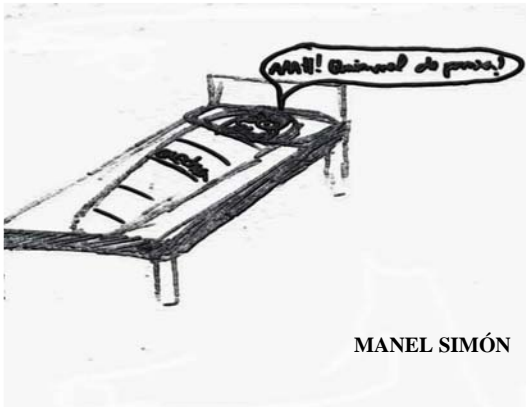
JÚLIA LATORRE

Parlem del novè dia de colònies. El dilluns fou un dia tranquil. La **MARIA MARTÍN** en comença a parlar: *Va ser un dilluns normal al matí. Però, cap a dos quarts de Quatre, vam marxar d'excursió, tots plegats, cap a les Ribes, riu Freser amunt, passant pel SALT del Grill. Aquella tarda feia calor i, de pujada, suàvem tots. Algunes persones ja es van banyar al Salt del Grill. Però el millor lloc va ser a les Ribes perquè hi havia una MENA de tobogan d'aigua i uns rocs molt alts des d'on ens podíem tirar.*

En **CESC MAYMÓ** detalla: *Últimament, a les colònies, hi ha molts malalts i sembla que hi hagi una epidèmia perquè la infermeria està colapsada de malalts. Molta gent està a règim i predominen els mals de coll i de panxa. També hi ha molts nens i nenes amb llagues als peus.*

En **MANEL SIMÓN** es repeteix: *Quin dia, ahir! Jo mateix vaig estar malalt: angines, diarrea, mal de panxa... Han recomanat descans a tota la Colònia. Avui hi ha més casos. Sembla que el contagi va en augment...*

SALT DEL GRILL AMUNT...

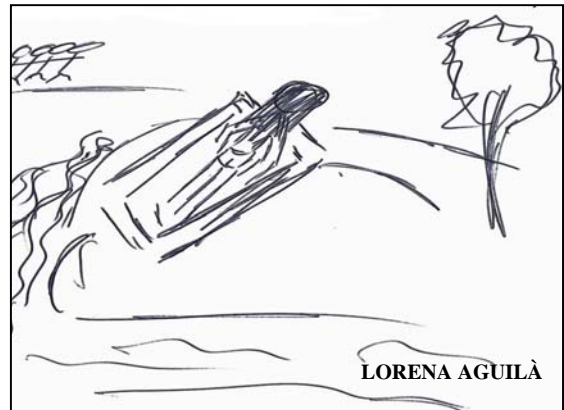
MANEL SIMÓN

La **GEMMA CAIRE** ens parla de la vetllada: *Vam fer una vetllada molt diferent de les habituals. Una gran rotllana a l'aire lliure envoltada d'espelmes. Era un ambient molt tranquil fins que ens van fer aixecar per a ballar i cantar. Després, ja asseguts, vam fer els jocs més coneguts a les colònies: el joc de les culleres amb dos nens nous: l'**ORIOI** i en **FERRIOL**...*

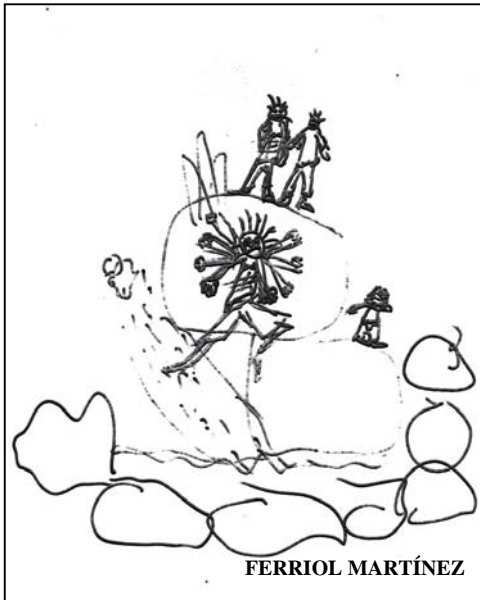
La **LORENA AGUILÀ** torna a parlar-nos de l'excursió a les Ribes: *Encara que molta gent es va banyar, molts vam preferir mirar-ho. Tothom ens ho vam passar bé.*

La **CATERINA BOSCH** explica: *les Ribes hi ha unes basses molt maques. Ens hi vam banyar una bona estona i ens tiràvem des d'unes roques molt altes. L'aigua era glaçada! Vam berenar al costat d'un pont i després vam tornar per un altre camí, més planer, i ens vam desviar per una dreuera que baixa per una tartera.*

Més del mateix tema a càrrec de la **SANDRA SARASA**: *El camí de les Ribes és el mateix que va a Coma de Vaca. A mig camí es troba el Salt del Grill. Ens vam banyar als dos indrets. Què divertit!*

LORENA AGUILÀ

FERRIOL MARTÍNEZ

Un adolescent, l'**ADRIÀ DE PABLO**, expressa així les seves vivències: *Va ser un dia cansat pels adolescents perquè només feia un dia que havíem arribat de la travessa i tornàvem a caminar pel camí de Coma de Vaca... El matí va ser normal: cant coral, esports, tallers, etc. Continuava havent-hi gent malalta i la infermeria bullia...*

Per acabar, la **SHEILA GÓMEZ** comenta: *Passen els dies rabents... Sembla mentida! L'excursió de la tarda va ser molt bonica, amb molta calor... Tothom es banyava o tothom gaudia d'aquell moment. És una llàstima que aquests increïbles dies ja acabin d'aquí a només pocs dies. Però bé! Si poguéssim parar el temps ho fariem, però és impossible.*

Malgrat tot, **SHEILA**, cal aprofitar bé el temps de que ho disposa. No és veritat?

Potser no hem aconseguit cap contacte amb una civilització similar a la nostra perquè es comprova que les civilitzacions, al arribar al nostre estat de desenvolupament, tendeixen a autodestruir-se.

Stephen W. Hawking

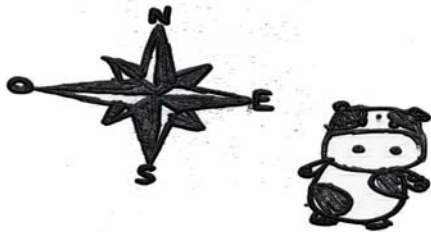
SORTIDA NOCTURNA DE MISTERI

Crònica a càrrec del grup 2: **Els Escriptors** * alguns "adoles"

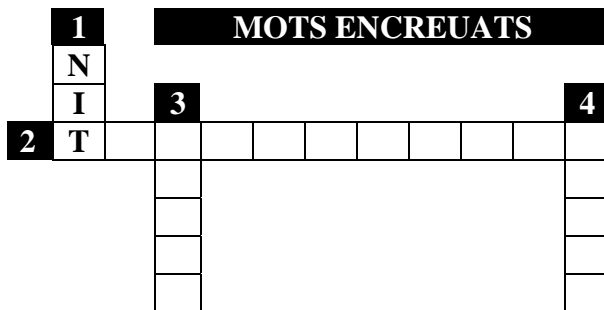
La **MIREIA AGUSTÍ** ens parla d'una divertida coincidència: *El primer dia de colònies em va passar una cosa curiosa: em van tocar dos monitors, la MIREIA i l'AGUSTÍ. És clar, jo em dic MIREIA AGUSTÍ i, per aquest motiu, sempre recordaré aquesta anècdota i els seus noms!!!*

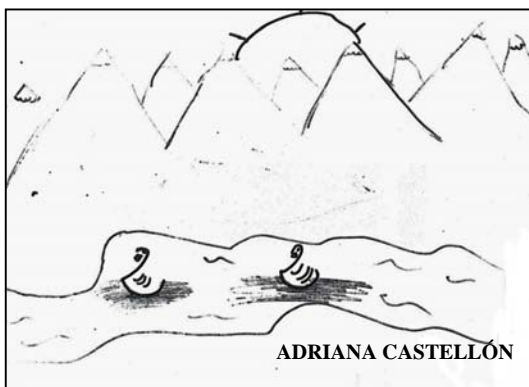
I L'ANNA SENPAU parla d'un joc: *Vam fer un joc de "Cantinfles" i "frides" que era molt divertit. Consistia en que les "frides" amaguessin una bandera que era una revista i "els Cantinfles" uns pantalons.*

ANNA SENPAU

- 1.- Ahir vam fer una excursió de ...
- 2.- El grup 3 es diu ...
- 3.- En un joc de nit, el color de tarja que donava més punts era el ...
- 4.- Al **JORDI** li diuen ...

LA HISTÒRIA DEL "MOROCHO"

A càrrec de la **NEUS CANET**

Hi havia una vegada el "Morocho", un amic del **FRANCESC** que va decidir anar de travessa. Quan ja tornava del cim Costabona cap a Setcases es va ficar a ploure a bots i barrals. Es va desorientar una mica perquè era de nit i plovia. Buscava un refugi per passar la nit i va trobar una casa abandonada. Es va posar a dormir i, quan ja feia una estona que dormia, va notar que algú o alguna cosa el fregava. Al cap d'una estona es va repetir aquella sensació i es va anar espantant. Al final va decidir anar-se'n encara que plugués. Fou una nit estranya...

En **FRANC BRU** proposa els mots encreuats d'aquesta pàgina a tall d'endevinalla. A veure si sou capaços de resoldre'ls.

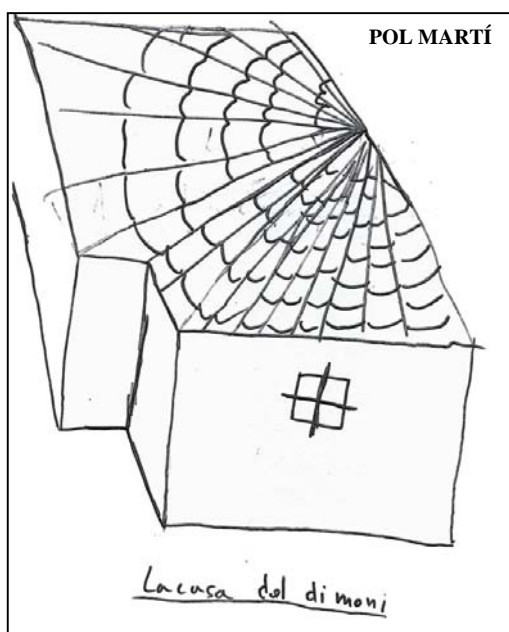
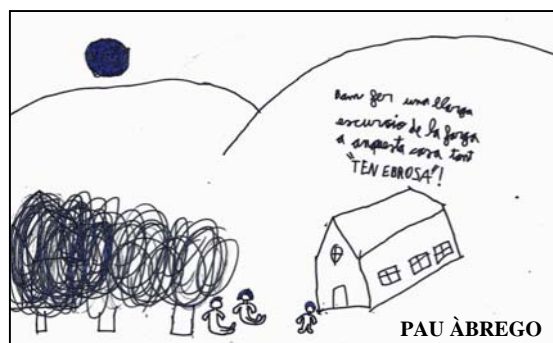
Esperem que feu bullir l'enginy, com és d'esperar...

De la sortida nocturna ens en comença a parlar l'**ÈLIA RIFÉ**: *Vam fer una excursió nocturna que va molar moltíssim però alhora feia una mica de por. Després de caminar bastant vam trobar una casa i allà al costat ens van explicar una anècdota que li va passar al "Morocho", un amic del FRANCESC. També vam trobar, pel camí, cuques de llum. Eren fantàstiques i molt boniques. Ens ho vàrem passar molt bé.*

Qui deu ser l'enigmàtic "**MOROCHO**"?

GRAN JOC DE TARDA

En **MARÇAL SERRLLONGA** també es refereix a l'activitat nocturna: *Vam fer una excursió misteriosa a la nit. Portàvem llanterna i capelina però no les vam fer servir, doncs, volíem veure el bosc de nit, sense llum, amb tots els animals nocturns. Al cap d'una estona vam arribar a la temuda casa del Dimoni i ens van explicar una història bastant penosa. Nosaltres hauríem volgut una història més excitant, com ho podria ser la història de la casa del Dimoni.*

La **MARIA BATALLA** expressa: *Ja de bon matí, ni la música per llevar-nos, ni la llet calentona van servir per despertar a la Colònia. Tots els Minairons estàvem adormits!!! Molts vam aprofitar per descansar durant la migdiada per tal d'agafar energies de cara a la nit. Després del descans ens vam agrupar per grups d'esports per tal de fer un gran joc. En aquest tothom parlava amb accent mexicà. Els "Cantinfles" es van pintar un bigoti a la cara i havien d'amagar uns pantalons. Els Frida havien de portar pintada una gran cella al front i van amagar un famós quadre. Vam acabar aviat perquè sopàvem cap a dos quarts de vuit del vespre per anar d'excursió de nit...*

La **SÍLVIA HOMS** també parla de tot una mica: *Fou un dia molt tranquil. Vam acabar el cant coral abans per tal de poder anar a fer un descans merescut.*

Escriu Quatre idees l'amic **JORDI RICART** : *La nit passada, els adolescents i els del nivell A vam realitzar una excursió nocturna on vàrem contemplar els misteris de la nit. Sortíem de la casa a les nou del vespre en direcció a Queralbs. Passat el poble ja vam poder observar les cuques de llum i d'altres animalons, com el mussol. La nit era fosca i plena de misteri. Més lluny ja vam trobar una casa que té una bella història. La nit va anar transcorrent i els xiquets de la Farga es van anar cansant. Vam tornar cansats i ens vam adormir aviat.*

L'**ENRIC QUINDÓS** està admirat de la sortida: *De nit, vam poder observar i veure un paisatge poc habitual al qual no estem acostumats. Les sensacions, de nit, són ben diferents, sobretot, si fas silenci i no utilitzes les llanternes. I es poden admirar éssers vius nocturns, especialment, insectes i rapinyaires.*

Finalment, escriu quatre ratlles en **FRANCESC SIMÓ** que, com sempre, està obsessionat en el mal de panxa: *Ahir va passar un virus per la Colònia que afectava a la panxa i a la gola i produïa defecació excessiva i malestar general. Aquest virus es va estendre per molts nens com les abelles a la mel... El dia, però, va prosseguir amb normalitat tot i que moltes persones reposaven ja que els dies següents tocava fer una gran gimkana i una excursió a Núria i al Nou Creus. Es va haver de suspendre els jocs esportius perquè molta gent no hi podia participar. A la tarda els monitors van estar parlant en un idioma asteca...*

Quan vagis a dormir, que del teu cor pugui sortir la pau d'haver fet feliços als del teu entorn.

EL DIA DE LA GRAN GIMKANA

Crònica a càrrec de l'EQUIP DE REDACCIÓ

El dimecres 12 de juliol va destacar, sobretot, per la típica i esperada gimkana que es va desenvolupar durant tota la tarda pels paratges veïns a la Farga. Hi havia dos controls a la mateixa Farga, un a Fustanyà, un al prat, un altre al bosc i un altre al mur on comença la drecera cap al canal, i una al riu Freser. Les proves en la línia tradicional: roba cap aquí, roba cap allà, maquillatge, mel, ous, aigua, fang... Tot i així, molts oïlets van considerar que va ser poc bruta, enguany. Sembla estrany, no?

Estava molt ben organitzada i es va fer curta i tot. La veritat és que vam riure molt i vam perdre certes pors i timideses. Llústima que a la vida quotidiana dels nois i

Crònica a càrrec del grup 7: ELS MINAIRONS CANTAIRES * alguns "adoles"

PAU AGUSTÍ

La GISELA ALSINA comenta:

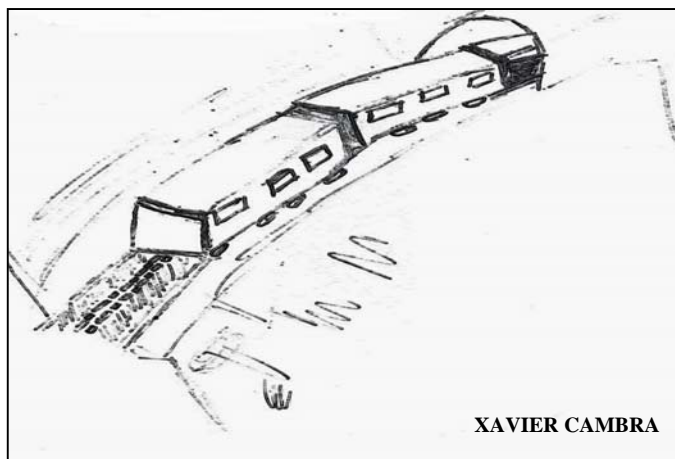

Ahir dia 13 vam anar a [icon] : al N de Noucreus.
Ens vam llevar a les 6:50hores, vam [icon] : vam anar a
Gueralls per agafar el [icon] cap a [icon]. Un cop allà
ens vam dirigir cap al N de Noucreus. Més amunt alguns
com jo no vam pujar i vam tornar enrere. Tornant enrere
ets que no [icon] vam anar al [icon]. Després vam anar
cap a [icon] per dinar i anar a mirar botigues.
Allà tot es molt [icon]. Fins a les 4:00hores
no ens van donar [icon]. Vam comprar i vam marxar.

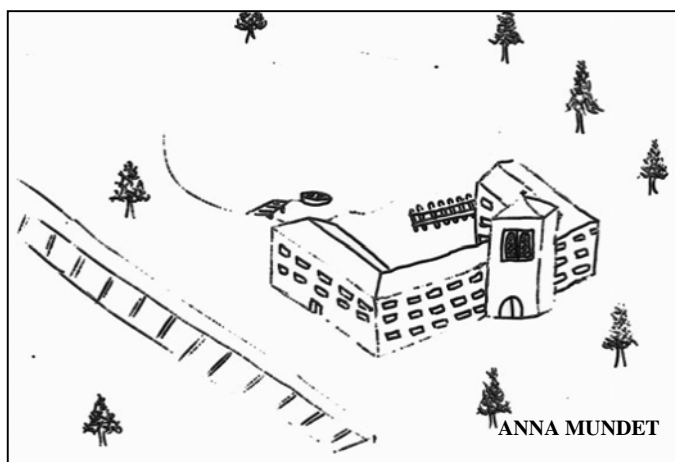
En GERARD SERRALLONGA inicia la crònica del dotzè dia de colònies, el dijous 13 de juliol de 2006: Ahir vam pujar al Nou Creus! Només començar l'ascens des de Núria ens vam equivocar de vall i ens en vam anar cap a la del costat, la Coma d'Eina. Vam pensar que, més amunt, ja recuperariem el camí passant per la Collada Fonda. I així va ser. No obstant, en un paratge molt bonic abans d'aquesta collada s'hi van quedar unes trenta persones que no volien fer el cim. Allí van jugar i, posteriorment, se'n van anar a dinar a Núria amb alguns malalts. Jo vaig decidir fer el cim amb un gran grup de més de seixanta persones. El problema va ser a la baixada, doncs ens va començar a pedregar i a ploure a dalt del cim. També va aparèixer la boira! Vam baixar corre cuita i quan vam arribar a Núria ens vam retrobar amb l'altra gent, vam dinar, assecar-nos i comprar quatre tonteries.

Article a càrrec de la NEUS CASAMORT: Per no perdre el tren cremallera que ens havia de dur a Núria vam haver de llevar-nos a les set hores del matí... Els que van pujar al cim del Nou Creus van veure marmotes, isards... Els altres van jugar una bona estona al rierol fent preses abans de tornar a Núria.

FEM EL CIM DEL NOU CREUS (2799 M)

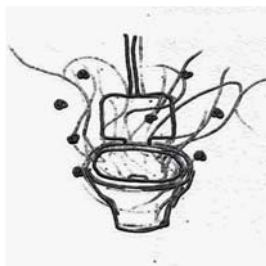

XAVIER CAMBRA

ANNA MUNDET

En **MARC MORENO** parla de les cagarrines: *Aquests dies ronda un virus per la Colònia que fa que la gent agafi cagarrines, mals de panxa i mals de coll.*

MARC MORENO

Segueix la **BÀRBARA PARRA**: *No va costar gaire arribar al Nou Creus. Es va fer dura, però, la darrera tartera. Des de dalt es podien veure unes precioses valls per una i altra banda de la línia fronterera. Abans de sopar encara vam tenir temps de dutxar-nos i de fer una sessió de tallers. Després d'un joc de nit vam anar a dormir perquè estàvem molt cansats.*

L'**ADRIÀ DE PABLO** segueix en la mateixa línia informativa: *Jo vaig voler fer el pic i ho vaig aconseguir. De baixada, va ploure i pedregar... No obstant, va valdre la pena! A Núria vam dinar i comprar alguna dolçaina. També vam jugar al futbolí, i fins i tot s'hi va animar el FRANCESC.*

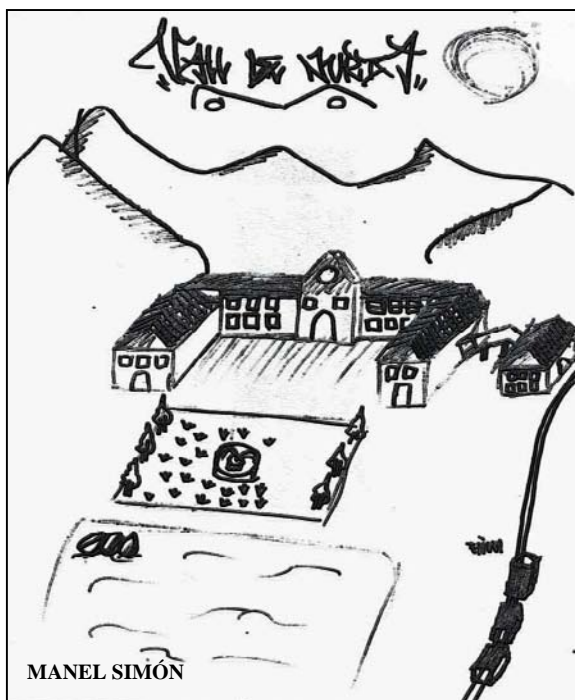
L'**ÓSCAR RODRÍGUEZ** escriu més i més sobre aquell dia: *Els nois i noies que anaven amb crosses van pujar a Núria més tard i alguns malalts es van quedar a la casa de colònies. A mesura que pujàvem cap a la carena el temps s'anava tapant i presagiava tempesta. Cada cop hi havia menys arbres i vegetació; al final només hi havia herba de prat i roca. Quan vam arribar al coll encara no feia mal temps. Ja al cim el dia es va posar molt gris i va començar a tronar. El perill dels llamps ens va obligar a descendre molt ràpids, doncs estàvem a molta altura i feia por. Al cap de set o vuit minuts de començar el descens ja queia pedra. Tots ens vam posar les capelines i anàvem baixant com podíem. Quan es va acabar el tram més perillós perquè hi havia més herba que pedres ja no pedregava però plovia molt. No podíem quedar-nos a dinar allí! Va anar plovent i va tornar a caure pedra, i així consecutivament durant tota la baixada fins a Núria. Allí vam poder descansar i dinar amb tranquil·litat. A les quatre i cinquanta minuts de la tarda agafàvem el tren cremallera cap a Queralbs.*

Més comentaris a càrrec de la **FLÀVIA DE PETRILLO**: *Érem tants, els Minairons, que gairebé ocupàvem tot un tren! Ens va impressionar la boira del cim i vam haver de marxar corrents. La pluja i la pedra, de baixada, ens va deixar a tots ben gelats i xops. Només ens aturàvem per a agrupar-nos i per seguretat. Ens vam sentir molt bé quan vam arribar a Núria i vam poder dinar sota un bon sostre i calentons.*

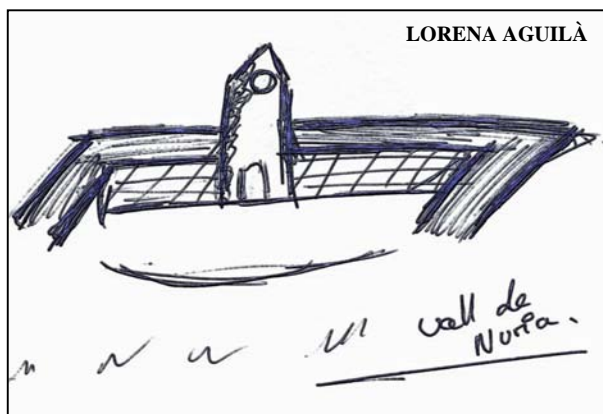
GRAN PEDREGADA A LA VALL DE NÚRIA

Amb malenconia, escriu Així la **SHEILA GÓMEZ**: Això es va acabant, amigues i amics Minairons... És una llàstima que aquest petit somni, que només es viu un cop a l'any, ja s'acabi...

Hi afegeix en **MANEL PARRA**: En llevar-nos, no ens aguantàvem drets i les ganes de caminar eren escasses. Per anar a l'estació del tren cremallera de Queralbs, des de la Farga, semblava que portéssim el "turbo", doncs, ens pensàvem que el perdríem... total, que encara vam haver d'esperar! De pujada, amb el tren, el paisatge ens va encisar i motivar de cara a la caminada que faríem més tard. La pujadeta va ser llarga i dura, i a mi personalment els genolls ja no em responien; no obstant, les ganes de fer el cim eren immenses. Un cop al Nou Creus, però, no vam tenir temps de res, doncs la boira i la tempesta ens atacaven durament. Així, amb cinc minuts de baixada, vam ser atrapats i castigats pel mal temps. Ho vaig pagar degut a les defenses baixes que tenia i vaig anar a parar a la infermeria.

L'**ALBERT BLANCH** diu: Estic molt nerviós i no tinc ganes de fer res perquè d'aquí poc ja me'n vaig i no tornaré mai més perquè ja tinc disset anys i després en faré divuit! Aquests anys a Neret m'ho he passat molt bé i he fet molts amics.

Clou el reportatge del dijous l'**ARNAU REVENTÓS**: S'acaba el torn i estem ben cansats. No obstant, l'excursió d'ahir ens fa sentir ben orgullosos dels Minairons que, majoritàriament, vam fer el cim. Demà ja és divendres i s'atansen els darrers moments d'aquest estiu amb els minairons. Es comencen a veure algunes tristors entre els companys que acaben enguany. El dijous ens ho vam passar molt bé, com és de costum. Al nivell A tothom està molt orgullós d'haver fet el cim.

SOPA DE LLETRES

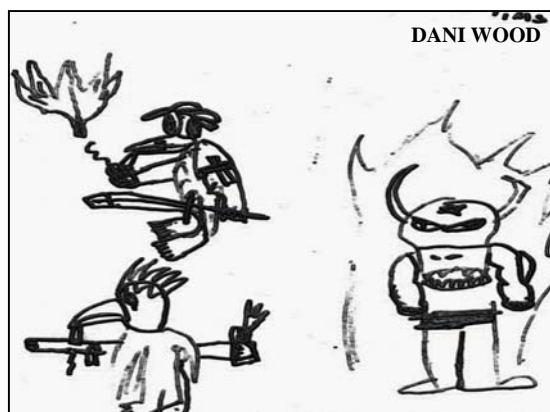
En **DAVID AGUSTÍ** proposa trobar 7 pics de la Vall de Núria.

A	C	D	F	H	I	F	M	E	R	A	I
J	H	P	G	C	E	I	N	A	Q	J	Z
P	O	I	A	B	R	N	W	S	V	H	N
L	U	Y	Q	E	P	E	A	Q	N	O	U
R	F	I	N	U	O	S	J	O	U	L	I
B	O	I	G	S	P	T	U	C	O	R	M
M	N	S	P	M	H	R	R	G	U	N	U
O	T	E	O	V	A	E	A	Y	A	L	S
S	S	M	R	G	U	L	L	E	A	V	R
C	Z	A	W	S	Q	L	P	B	Z	N	P
T	O	R	R	E	N	E	U	L	E	S	T
D	T	E	Z	G	G	S	E	G	R	E	Q

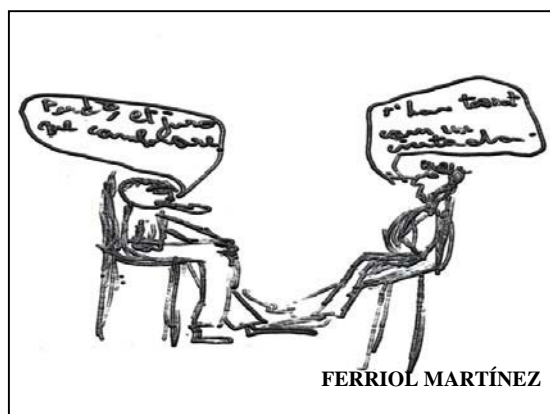
ELS DARRERS PREPARATIUS I ASSAJOS

Crònica a càrrec del grup 6: **BARRUFETS MANDROSOS** * alguns "adoles"

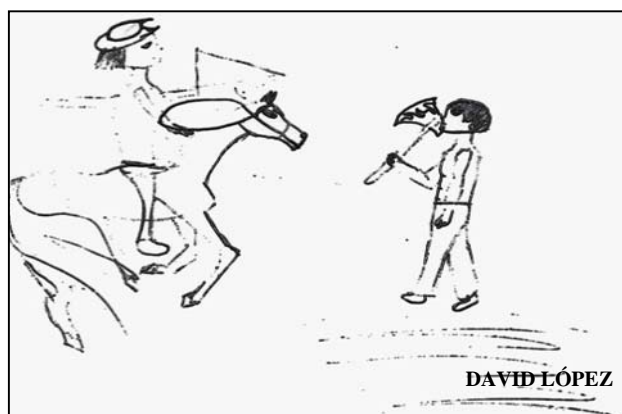
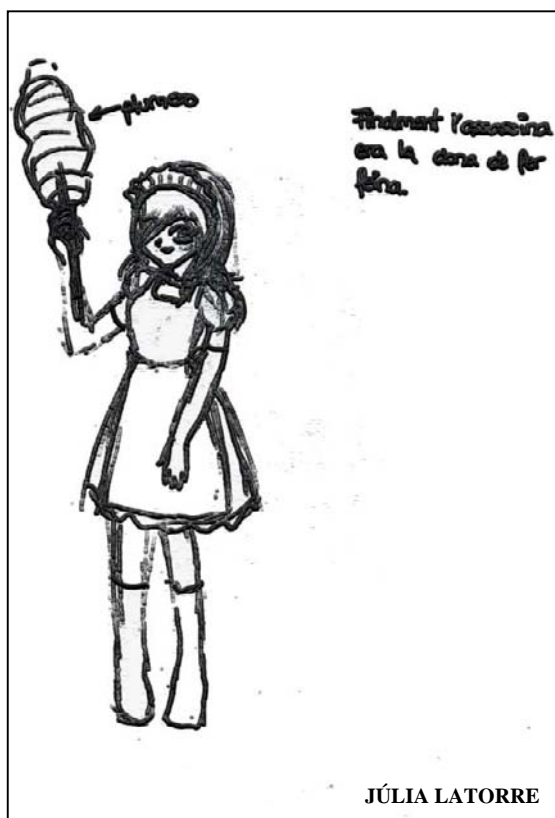
En **DANI WOOD** detalla: *Durant les colònies m'ho he pasta molt bé i tot gràcies als monitors, als meus amics, al meu germà **DAVID**, doncs, han estat amables i comprensius. Conec alguns adolescents que em són bons amics i em tracten bé. L'estiu que ve no vindrem ni el meu germà ni jo, però us recordarem molt. Fins aviat!*

La **GEMMA CAIRE** explica: *El divendres va ser el darrer dia que vam anar d'excursió. Vam anar al riu Freser, ben a prop d'aquí. Em vaig banyar i l'aigua era molt gelada! Vam haver de marxar quan va començar a ploure. A la nit vam fer un assaig general, davant de tots els Minairons, dels contes escenificats. Va ser molt divertit!*

Continua, la **CRISTINA PAGÈS**: *En arribar a la Farga, des del riu, ens vam dutxar i vam fer tallers per acabar d'enllestir els preparatius del taller de contes. Les representacions, a la nit, anaven de còmic, misteri, por, fantasia...*

Més anècdotes en boca de la **JUDIT DíEZ**: *El divendres no va ser gaire mogut i el matí molt normal. Es notava un cert nerviosisme entre molts nens i nenes perquè s'atansava el final i ja hi havia cansament. Ah! I arribaven els familiars l'endemà a la tarda!*

La **SANDRA SARASA** diu exactament el mateix que la **JUDIT**. Així que..., no cal repetir-ho. No obstant, afirma: *Tot va ser molt divertit!*

ENS VAM ACOMIADAR DEL RIU FRESER

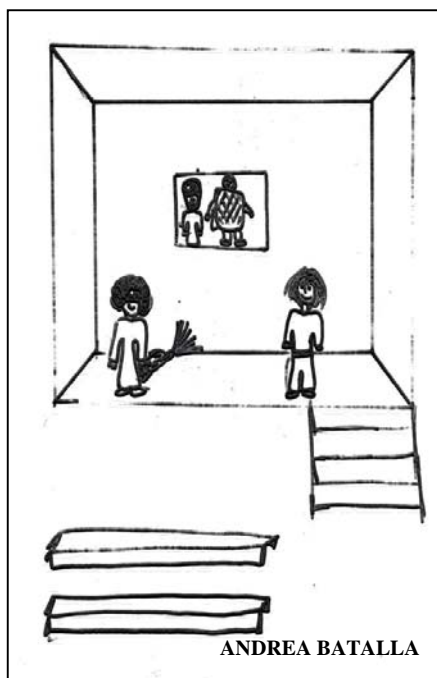

L'**ORIO GALINDO** també suggereix una sopa de lletres que no publiquem per assemblar-se molt a les anteriors. El felicitem, no obstant, pel seu esforç.

En **CESC MAYMÓ** explica que *al matí ja vam realitzar un assaig previ al del dissabte a la mateixa capella. A la nit, en canvi, els assajos van ser dels tallers de contes, primer la representació del Quixot a l'exterior a càrrec dels adolescents, i després els altres contes del nivell A també a la capella. Jo faig un conte de misteri i interpreto un paper des del públic.*

Dels adoles i del seu conte ens en parla una mica la **CATERINA BOSCH**: *Van representar el Quixot als exteriors de la Farga i els va sortir molt bé. Els efectes especials impressionaven molt.*

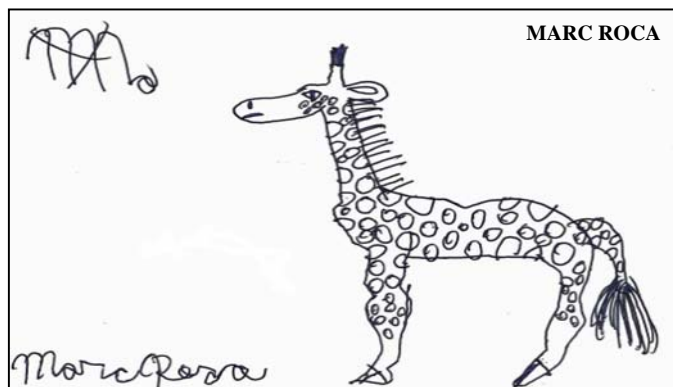
Continua escrivint la **MARIA MARTÍN**: *Al riu, quan els més atrevits ja es banyaven malgrat l'aigua freda, es va posar a ploure i vam marxar cap a la Farga amb les capelines posades. Les actuacions de la nit van estar molt bé però s'ha de dir que la millor va ser la dels adolescents. Crec que als pares els farà gràcia tot això dels contes...*

L'**ÀLEX BATALLER** comenta: *Vam dedicar bona part del dia a preparar el festival de contes i el concert. Els adolescents no vam anar al riu perquè vam anar a Querolbs a fer un aperitiu amb la LAIA i la ROSA.*

En **MARÇAL SERRALLONGA** reflexiona. *És el meu darrer any a les colònies com alumne, el quart, i avui poso punt i final a aquesta etapa que espero acabar molt bé, amb tants i tants bons records i companyerisme. Aquesta nit, la del dissabte, farem una bona interpretació davant dels pares, i bonica a l'hora de deixar un bon record. Ahir, a l'assaig final, vaig recordar la representació que vam fer el primer any, i és aleshores quan em vaig adonar del que havien significat, per a mi, aquests quatre anys de la meua vida i la quantitat de coses que he après. Doncs, això! Aquestes colònies m'han ensenyat a viure, però qui sap si tot això s'acaba o no realment per a mi, o tot just està per començar una altra forma de viure les colònies...*

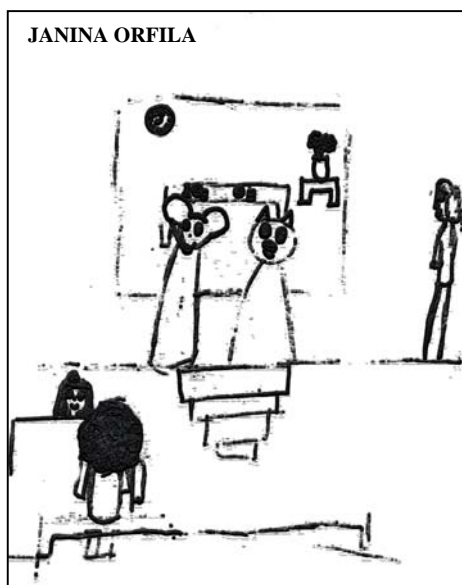
I, en **JORDI RICART** clou així: *Un divendres d'estrès perquè vam haver de posar en marxa tota la maquinària de les actuacions. El temps se'ns tirava al damunt i havíem d'enllestir tot plegat abans del gran dia. És en aquests moments quan hem de guardar més la calma i demostrar que tens uns nervis d'acer. També dic adéu, com alumne, a les colònies!*

UN DISSABTE EMOTIU I PLE DE RECORDS

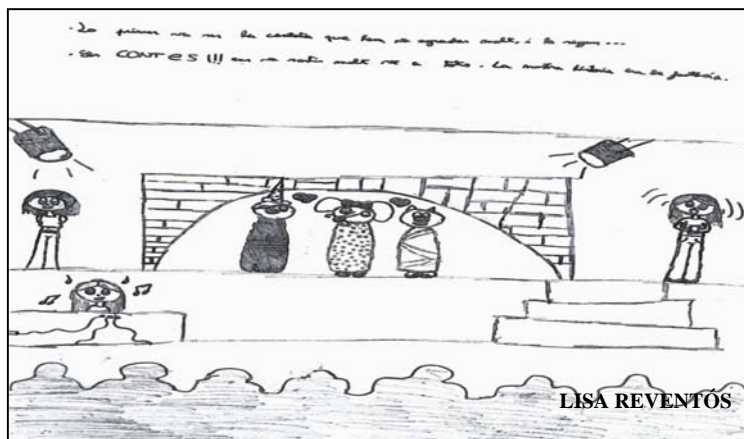
Crònica a càrrec del grup 3: **TINOTINAIRES** * alguns "adoles"

Això s'acaba, benvolguts Minairons... El dissabte anuncia el final, gairebé, d'un torn que hem conviscut junts, amb harmonia, aquí a la Farga de Queralbs. La **JANINA ORFILA** posa fil a l'agulla: *Van venir els pares a la tarda i vam estar amb ells fins a l'hora de sopar. El concert i els contes an agradar molt. Jo en representava un de fantasia...*

JANINA ORFILA

Continua la **LISA REVENTÓS**: *Primer vam fer el concert a la capella i va agradar molt a tothom; era una cantata sobre el Petit Príncep...*

LISA REVENTÓS

La **JÚLIA OLARIETA** diu ben poc: *Vam fer tutoria i vam fer un joc on havien d'escriure les habilitats que tenies. En el meu cas, l'**ORIO**L havia d'endevinar el meu nom.*

I la **MARIA BOSCH** escriu: *Va ser un dia trist i alegre. Alegre pels que van venir els seus pares, o sigui, tothom. Trist pels que ja no tornen més perquè s'han fet grans. També van quedar ben alegres tots els pares gràcies a la cantata del Petit Príncep. Tothom es va divertir molt el dissabte.*

HUGO GARCIA

DANIEL PULIDO

Aquesta es una escena del taller de fantasia

CARINA OLIVA

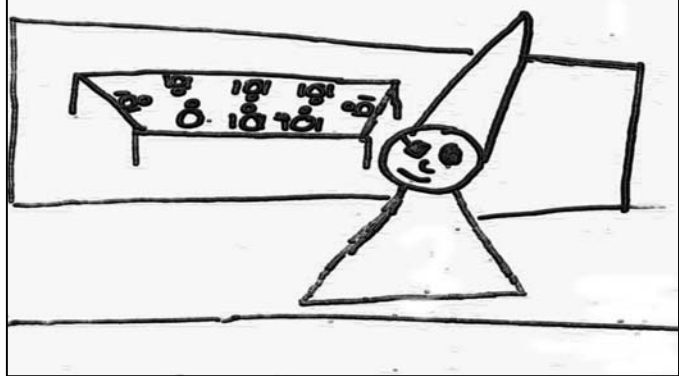
A REVEURE, AMICS!

CONCERT : EL PETIT PRÍNCIP

JÚLIA HERNÁNDEZ

MARTÍ HUGUET

UN DIA MÀGIC I ENCISADOR

Sí, amics i amigues..., el dissabte va passar rabent i ens omplí a tots de joia per molts i diferents motius. La visita dels familiars i amics, la feina ben feta, un concert meravellós i ben treballat, uns contes inventats i escenificats pels Minairons que posaven un sostre molt alt, una adolescents que ens feien plorar a tots a l'hora del concert, en el moment dels comiats..., tot plegat posava la pell de gallina a la majoria dels presents. Alguns pares es van posar pesats a l'hora d'anar a dormir els nens i nenes perquè volien entrar a les cambres a acaronar-los... No entenien, però, que això pertorbaria l'ambient i podria perjudicar-nos d'alguna manera. I mira que a les reunions informatives en parlem de tot això!

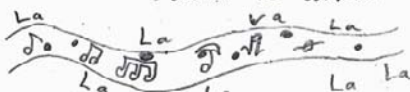
També ens va emocionar, específicament, el recolzament que va rebre l'**ARNAU MAYMÓ** dels seus familiars i amics en el seu comiat. Heu d'entendre que l'**ARNAU** pertany a una segona generació d'alumnes de les nostres colònies. Els seus avis, que estaven allí presents, van començar a confiar en aquest projecte ara fa uns trenta-vuit anys, quan van apuntar la seva filla, com a nena, a colònies. Avui, ella i familiars, tancaven una segona època a l'espera de la tercera generació, és a dir, els besnèts, que no pot trigar gaire en reincorporar-se si ens guiem per les edats dels nèts.

A nosaltres, això, ens va emocionar i per això, el **FRANCESC**, en va fer una menció especial i pública a l'hora dels comiats. La confiança dispensada per aquesta i moltes altres famílies ens plau molt a tots els monitors i gent de Neret i és la més gran recompensa a la qual podem aspirar. Gràcies!

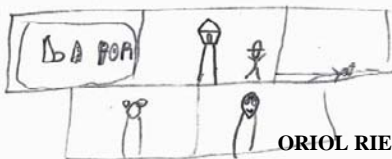
l'últim dia

A l'últim dia vam fer representacions pels porres.

Primer vam cantar 13 cançons

Després vam fer 50 breus de teatre

ORIOI RIERA

Aquell dissabte vam acabar tots molt cansats i joiosos. Quan tothom dormia, els monitors vam fer una reunió per tal de planificar els darrers moments a la Colònia el diumenge al matí. A part de la gran satisfacció que teníem, necessitàvem acabar el torn d'una manera organitzada per tal de poder iniciar el segon, el diumenge al migdia, sense ensurts i amb tranquil·litat. El ressopó ens va ajudar força i aviat vam anar a dormir.

L'HORA DELS ADEUS I DE LA MELANGIA

El darrer diumenge fou un dia atrafegat, com és habitual, i molt, molt emotiu. Només calia observar les carones tristes dels Minairons, les cares de babaus de molts pares i de moltes mares que no acabaven d'entendre tantes llàgrimes, les darreres remullades a la pica del camp de futbol, els càntics i rialles al menjador, les expressions cansades, a vegades tristes, del comiat...

És veritat que vam ser molt àgils, abans d'esmorzar la xocolata desfeta, en treure les motxilles al carrer que ja havíem començat a fer el dia abans. Això va permetre fer els serveis després de l'esmorzar i acomiadar-nos puntualment.

Val a dir que algunes famílies, com cada any, no van fer gaire cas de les normes i van arribar massa aviat a la Farga, obstaculitzant, d'aquesta manera, les tasques dels nens i nenes. Malgrat tot, vam enllestir el torn amb l'harmonia de costum i, un any més, ens en vam anar a casa amb la satisfacció de la feina ben feta.

Us trobarem a faltar, Minairons, però una futura edició de les colònies ens mantindrà vius tot l'any amb el repte que comporta. A reveure!

CELEBREM ELS ANIVERSARIS

ANIVERSARIS MES DE GENER				
COGNOMS	NOMS	GR	DIA	ANY
Oliva Quílez	Carina	3	8	1996
Reventós Papo	Lisa	3	9	1996
Ricart Coll	Jordi	A	10	1989
Consuegra Marimón	Mariona	Monitor	11	
Gómez Arevalo	Desirée	7	12	1993
Freixanet Miret	Laia	Monitor	13	
Castillo Alacid	Aida	B	17	1989
Gaspar Díaz	Pau	A	20	1991
Maymó Bassó	Quim	3	23	1996
Cosano Lafuente	Daniel	5	28	1994
Aguilà Miret	Marta	Monitor	29	
Alsina Serra	Gisela	7	31	1993

ANIVERSARIS MES DE MARÇ				
COGNOMS	NOMS	GR	DIA	ANY
Parra Huertas	Barbara	7	1	1992
Riera Gual	Oriol	3	5	1996
Ricart Forn	Guillem	B	8	1989
Rubió Guillaumet	Ma rosa	Monitor	8	
Suàrez Steckelmacher	Bianca	4	10	1995
Suari Castillo	Oriol	B	13	1991
Casanovas Fulcarà	Claudia	7	15	1992
De Petrillo Marquès	Flàvia	7	16	1993
Serrallonga Amigó	Marçal	A	18	1989
Simón Ortega	Francesc	A	21	1989
Baradad Baldomà	Jordi	Monitor	22	
Huguet Ravell	Martí	3	22	1996
Mestre Fos	Santi	7	22	1992
Fontova Carles	Ramon	Monit	25	
Maymó Bassó	Cesc	6	31	1993

ANIVERSARIS MES DE FEBRER				
COGNOMS	NOMS	GR	DIA	ANY
Cupons Urrús	Marta	5	5	1994
Ponga Forés	Joan	1	10	1999
Rafel Filella	Laia	4	17	1995
Simón Ortega	Manuel	C	17	1991
Garcia Diez	Hugo	3	22	1996

ANIVERSARIS MES DE ABRIL				
COGNOMS	NOMS	GR	DIA	ANY
Casamort Bonet	Neus	7	1	1993
Moreno Puig	Marc	C	3	1991
Reventós Papo	Marc	7	6	1992
Bosch Fernandez	Maria	3	20	1996
Orfila Terés	Ariadna	1	26	1998
Caire Borbones	Gemma	6	27	1993
Martínez Diez	Ferriol	6	27	1993
Bozzo Closas	Bernat	Monitor	29	

ANIVERSARIS MES DE MAIG				
COGNOMS	NOMS	GR	DIA	ANY
Rubió Pons	Alba	Monitor	6	
Latorre Barcala	Júlia	6	7	1993
Martín García	Maria	6	9	1993
Pulido Sanchezcarnerero	Daniel	3	14	1996
Wood Cruz	David	5	14	1993
Valencia Moncunill	Jaume	1	15	1998
Ardiaca Garcia	Agustí	Monitor	25	
Quindos Garcia	Enric	A	26	1990
Bosch Forcada	Caterina	6	29	1993
Martí de la Encarnación	Pol	2	31	1996

A QUI PODEM FELICITAR AVUI ?

ANIVERSARIS MES DE JUNY				
COGNOMS	NOMS	GR	DIA	ANY
Ausàs Call	Andreu	2	2	1996
Ponga ForÚs	Oscar	1	6	1997
Marginet Moreno	Meritxell	Monit	8	
Font Sala	Núria	1	10	1997
Serrallonga Amigó	Gerard	7	10	1992
Maym¾ TomÓs	Arnau	B	12	1989
Orfila Terés	Janina	3	17	1996
Gaspar Martínez	Marina	1	20	1997
Freire Garcia	Manuel	B	22	1990
Rifé Pardo	Laura	5	22	1994
Sarasa Romans	Sandra	6	23	1993

ANIVERSARIS MES D'AGOST				
COGNOMS	NOMS	GR	DIA	ANY
Àbrego Juanós	Hodei	5	4	1993
Planas Gaspar	Anna	4	5	1995
Agustí Esmerats	Pau	7	6	1992
Mundet Teixidó	Anna	7	6	1992
De Pablo Casanovas	Adrià	C	9	1990
Planas Gaspar	Andrea	B	9	1989
Quindos García	Marc	B	9	1991
Rubió Guillaumet	Ignasi	Monitor	12	
Batalla Par	Andrea	6	13	1993
Blanch Codó	Mireia	Monitor	18	
Canet Guiu	Judit	2	25	1996
Canet Guiu	Neus	2	25	1996
Reventos Meseguer	Berta	5	25	1994
Camarasa Capilla	Nil	7	29	1992

ANIVERSARIS MES D'OCTUBRE				
COGNOMS	NOMS	GR	DIA	ANY
Batalla Par	Maria	A	4	1989
Diez Delgado	Judit	6	7	1993
Agusti Fuste	Mireia	2	8	1996
Aguila Frias	Lorena	C	9	1991
Galindo Villegas	Oriol	6	10	1992
Bosch Fernandez	Aida	1	11	1997
Villegas Salazar	Laura	5	19	1993
Robert Ber	Aina	4	20	1995
Robert Ber	Carla	4	20	1995
Galindo Villegas	Albert	4	29	1994
Olarieta Domingo	Miren	5	31	1993

ANIVERSARIS MES DE DESEMBRE I				
COGNOMS	NOMS	GR	DIA	ANY
Blanch Lozano	Albert	C	3	1988
Senpau Tort	Anna	2	3	1996
Agusti Fuste	Jordi	6	8	1992
Lopez Estall	David	6	11	1992
Hernández Rodríguez	Júlia	3	15	1995
Vall-Ilosera Pujol-Xicoll	Oriol	1	16	1997
Sanahuja Muntaner	Marina	1	21	1998

ANIVERSARIS MES DE JULIOL				
COGNOMS	NOMS	GR	DIA	ANY
Peiró Virgili	Gemma	Monitor	7	
Reventos Meseguer	Arnau	C	9	1990
Aguila Frias	Silvia	5	11	1994
Puche Parera	Maria	Monitor	12	
Valencia Moncunill	Maria	4	15	1995
Bru Vert	Franc	2	16	1996
Alonso Vendrell	Pere	2	25	1996
Olarieta Domingo	Júlia	3	26	1996
Nuet Vert	Berta	3	27	1996
Virgili Trilla	Montserrat	Monitor	27	
Wood Cruz	Daniel	6	29	1991
García Subirana	J. Ignasi	B	30	1989
Nuet Vert	Roger	1	30	1998

ANIVERSARIS MES DE SETEMBRE				
COGNOMS	NOMS	GR	DIA	ANY
Agustí Esmerats	David	C	3	1989
Nebot Sarrià	Eric	4	3	1994
Parra Huertas	Manel	C	4	1989
Costa Domingo	Santi	4	5	1994
Reguant Vila	Josep Oriol	Monitor	7	
Cambray Amenós	Xavier	Monitor	8	
Gallifa Portero	Júlia	4	10	1995
Pagès Fontanella	Cristina	6	14	1993
Cambra Agustí	Xavier	7	17	1992
Riera Lobato	Cinta	2	21	1996
Roca Pagès	Marc	A	26	1989
Trilla Cabau	Gemma	7	27	1992
Reguant Vila	Marc	Monitor	28	
Gómez Arevalo	Sheila	C	29	1988

ANIVERSARIS MES DE NOVEMBRE				
COGNOMS	NOMS	GR	DIA	ANY
Castellon Villa	Adriana	2	4	1996
Subirà Pagès	Paula	5	10	1993
Bataller Torralba	Alex	A	14	1990
Múrcia Sansa	Alba	Monitor	14	
Homs Valls	Silvia	A	19	1990
Agusti Fuste	Ignasi	B	20	1990
Rifé Pardo	Elia	2	20	1996
Rodríguez Jimenez	Oscar	7	23	1991
Àbrego Juanós	Pau	2	26	1996
Subirà Pagès	Griselda	3	26	1995

ANIVERSARIS MES DE DESEMBRE II				
COGNOMS	NOMS	GR	DIA	ANY
Freixanet Pallé	Francesc I	Monitor	22	
Galí Roig	Roc	4	23	1995
Roma Frigola	Raimon	5	29	1993
Farran Fernandez	Marcel	B	31	1990

LES CANÇONS DEL PETIT PRÍNCIP

1.- Cançó del xai

*Em diu: "M'agradaria que tu em pintis un xai".
Li vaig dir que ho sentia, que no jo he pintat mai.
Sols sé pintar una boa que es menja un elefant"...
I ell... plora que plora, i jo acabo pintant.*

Li pinto un xai amb banyes, i em diu: "Si és un marrà...
Si et plau pinta'n un altre que sigui jovençà!"
Si li'n pinto una capsa. "A dins, dic, tens el xai".
Aquest sí que m'agrada, ai quin xaiet més guai"

3.- Cançó del rei

Com a ceptre duu una canya i per corona un cistell,
i una aranya li rodava teranyines per mantell.
Per manar no té a qui mani com a monarca absolut
Que aquí li plagui badalli o que faci un esternut. (atxim)
Per ministre té una puça, per general un mosquit
I voldria haver per jutge un minyó ben eixerit.

6.- Cançó del negociant

*Dos i dos fan quatre, quatre i quatre vuit,
qui no tingui pasta es que es tingui per cuït.
quatre i quatre quinze i tres trenta nou,
qui vulgui tenir-ne no en tindrà mai prou.
Tinc a cabassades estels en un banc
I el cel us deixava sense un entrebanc.
Tots es ven i es compra i tant tens tant vals
I Papa de Roma potser per tres rals.*

8.- Cançó del geògraf

*Geògraf de pacotilla que només parla i escriu
I no sap trobar cap illa ni sap dibuixar cap riu.*

Per a fer de geografia li cal un explorador
Que li dicti cada dia el tros que cal de lliçó.
No coneix mars ni muntanyes ni sap cap llei de volcà
Que s'endinsi en les entranyes de cap planeta llunyà.

El món no és fet a la mida de les parets d'un despatx:
Cal viure de ple la vida i entomar el goig a bell raig.

11.- Cançó dels estels

Els estels et riuran, picarols en la fosca.

Cel enllà hi ha una flor que t'espera,
La nit es fa florida primavera.

Si hi ha un estel que és ben teu l'estelada
I tot el cel et xucla la mirada.

Si és que, enyorat, la tristor t'atenalla,
Mira l'esclat del cel tornat rialla.

2.- Cançó de la rosa

Al món no hi ha cap cosa més bella que una rosa.

Claror d'amor, donzella nascuda en néixer el Sol
Que bella, s'esbadella i, com qui vol i dol,
Al sol daurat reposa.

4.- Cançó del vanitós

Com més ho miro i remiro
És a mi mateix que admiro.

5.- Cançó de l'embriac

Molt més hi veu el qui beu que jo on n'hi ha un n'hi veig deu.
Molt més hi veu el qui beu, qui beu (2)
Molt més hi veu el qui beu que jo on n'hi ha un n'hi veig deu.
Molt més hi veu (3) el qui beu qui beu.
Molt més hi veu el qui beu que jo on n'hi ha un n'hi veig deu.

7.- Cançó del fanaler

Encén i apaga, Aixà com cal, si el sol s'amaga cal un fanaler.
Encén i apaga, apaga i encén quina feinada, cal anar al cent.
Encén i apaga cada minut, si no, la paga fa tururut.

Sense cap casa ni cap veí, encén i apaga, i doncs, per qui?
Sense una vila, sense un carrer,
Ai trista vida del fanaler!

9.- Cançó de l'eco

Hola, Déu vos guard, què hi ha algú? Estic aquí.
Vull ser amic teu, estic sol, estic sol.

10.- Cançó de la guineu

Els ulls poden enganyar. Només el cor hi veu clar.

Res no et serà indiferent si t'ho fas teu i t'hi lligues:
Arreu se't faran amigues les guineus, les flors, la gent

Totes les roses del món seran d'allò més boniques,
Però mai tan belles són com la que tu domesticques.

Edita: Associació Cultural Neret (Colònies “Els Minairons Cantaires”)

*Agraïm la col·laboració de totes les noies i de tots els nois,
monitores i monitors,
mares i pares,
amigues, amics...,
que han fet possible aquest recull de vivències
i aquesta revista.*

La Farga de Queralbs, juliol de 2006